

Merc.

26^{mh}

Specimen Historico-Politicum,

CONTINENS

HISTORIAM NOVARUM LEGUM

DE MERCATUS COMMERCIO EXTERNO ET NAVIGATIONE,

AB ANNO 1822

IN M. BRITANNIA LATARUM.

Merc. 26^{mh}

Viro sanctissimo A. Lens
cognato suo ac humatissimo

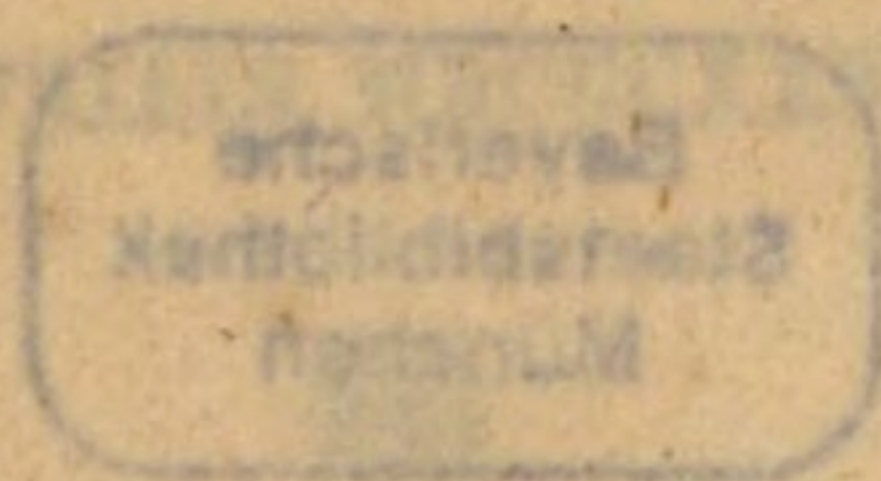
Ordaci
d. 12 m. Junii c1713ccccxxv.

d. d.
P. Bluse.

SPECIMEN HISTORICO-POLITICUM,

CONTINENS

**HISTORIAM NOVARUM LEGUM, DE MERCATUS COM-
MERCIO EXTERNO ET NAVIGATIONE, AB AN-
NO 1822 IN M. BRITANNIA LATARUM.**

**EDITIONE
ET SOCIORUM
MUSEI**

SPÉCIMEN HISTORICO-POLITICUM

CONTINENS

HISTORIAM NOVARUM LEGUM DE MERCATORIBUS

MERCIO ETTERNO ET NAVIGATIONE. AB AN-

NO 1522 IN M. WILLIAMIA LATANUM

Bayerische
Staatsbibliothek
München

SPECIMEN HISTORICO-POLITICUM,

CONTINENS

**HISTORIAM NOVARUM LEGUM, DE MERCATUS COM-
MERCIO EXTERNO ET NAVIGATIONE, AB ANNO
1822 IN M. BRITANNIA LATARUM,**

QUOD

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

HENRICI COCK,

JUR. ROM. ET HOD. DOCT. ET PROF. ORD.,

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS JURIDICAE DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus,

**SUMMISQUE IN JURE ROMANO ET HODIERNO HONORIBUS
AC PRIVILEGIIS,**

IN ACADEMIA LUGDUNO-BATAVA,

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

DEFENDET

PETRUS BLUSSÉ,

DORDRACO-BATAVUS.

AD DIEM I APRILIS MDCCCXXXV, HORA II.

DORDRACI,

EX OFFICINA BLUSSÉ ET SOCIORUM.

MDCCCXXXV.

SPECIMEN HISTORICO-POLITICUM

COPIA

HISTORIAM NOVARUM REGUM DE MERCATIS COM-
MERCIO EXTERNO ET NAVIGATIONE, AB ANNO
1822 IN M. BRITANNIA LATARUM,

QUOD

ANNUNTIAT SUMMO NUMINE

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

HENRICI COCK,

100. REG. ET REG. REG. ET REG. REG.

ET

HONORABILIS FACULTATIS JURIDICAE REGENTIS

Pro Regis Doctoratus

SUMMISQUE IN JURE ROMANO ET HONORARIO HONORARIIS
AC PRIVILEGIIS

IN ACADEMIA LUGDUNO-BATAVA

REGENTIS

REGENTIS

AD DIEM I APRILIS MDCCCXXV, REGENTIS

REGENTIS

EX OFFICINA REGENTIS ET SOCIORUM

MDCCCXXV

P A T R I

O P T I M O

S A C R U M.

PATR

OPTIMO

SACRUM

PRAEFATIO.

Per cursum Academicum semper eas maxime feci, quae cum politica oeconomia cohaerent, juris disciplinae partes. In quo argumento cum permultum a se distent theoretica doctrina et vitae usus, ejusmodi materiem ad scribendum circumspexi, unde aliquatenus assequer, quali quantaque prudentia ad doctrinae praecepta ipso facto applicanda opus sit.

De quo consilio cum ad virum cl. THORBECKE retulissem, is mihi auctor fuit, ut exponerem mutationes, quae in M. Britanniae legibus de mercatus commercio externo et navigatione ab anno 1822, duce Amplissimo viro HUSKISSONO, obtinuerunt.

In hujus argumenti elaboratione, si rationes denuo explicarem, quae pro libertate commercii, vel contra afferri solent, non adeo operae pretium mihi factururus esse videbar. Sed hoc mihi proposui, ut causas illius mutationis practicas, id est, ab historia M. Britanniae petitas, primo loco indagarem. Nec enim profecto HUSKISSONUS novas leges introduxit, neque Parlementum eas sancivit, doctorum voce et doctrinae veritate jubentibus, sed quoniam

praesens Regni conditio hanc mutationem efflagitabat.

Angli fortasse nunquam a veteri instituto recessissent, si illud contra reliquos Europae populos tueri potuissent, verum primum ab Americanis coacti sunt, non tantum ad horum libertatem agnoscendam, sed ad egrediendum in eorum commercii favorem, extra antiquae disciplinae cancellos. Post bellum Americanum bellum Francicum atque emancipatio nonnullarum coloniarum, omnino orbis terrarum statum mutarunt atque magis magisque Anglos coegerunt ad cedendum, ne reliqui populi adversus M. Britanniam ipsius institutum converterent.

Erat autem hoc institutum profectum ab aetate, in qua Anglia aemulationem timebat aliarum gentium, quae nunc nullum metum ipsi incutiunt. Quin hodie tantopere Angliae facultates supra omnium reliquarum gentium facultates increverant, ut quo liberius illae cum his committerentur, eo certius videbatur de earum praestantia constiturum esse.

Simul nostris temporibus M. Brittanniae res domestica vehementer afflicta erat, ita ut omnino ei succurrendum esset, amplificanda virium exserendarum opportunitate, novisque commercii extranei viis ipsi aperiundis.

Omnium harum aliarumque causarum momento in novas leges, quantum mihi scilicet licuit, exposito, ipsarum legum vim et ratio-

nes, ex disceptationibus in Parlamento] habitis, accurate declarare studui.

Quantopere rei gravitas meam tenuitatem superet, sentio. Sed feci, quod potui. Et dicere non dubito, operam, quam impendi, mihi haud exiguum attulisse utilitatem, ac proinde me, hactenus certe, legis menti satisfecisse.

Haec habebam, quae ad ipsum monerem specimen: possemque jam hic subsistere, nisi gratum restaret officium, ut aestumatissimis scilicet praeceptoribus gratum meum declararem animum pro egregia eorum institutione, qua per plures annos mihi frui licuit. Sinceras igitur accipite grates, viri clarissimi, Jurisprudentiae in hac Academia professores, pro tot tantisque in me collatis beneficiis ac persuasum vobis sit, me illorum immemorem nunquam fore. Diu vos incolumes servet Deus Optimus Maximus, familiarum saluti, Academiae decori, utilitati discipulorum.

Tibi vero clarissime THORBECKE, Promotor aestumatissime, inprimis me obstrictum sentio, non tantum propter egregiam tuam institutionem, sed etiam propter singularem benevolentiam, qua mihi in hoc specimine conscribendo consiliis et suppellectilis tuae litterariae copia continuo adfuisti. Pro omnibus in me collatis beneficiis debitas gratias ne dedigneris, precor.

Ad te etiam me converto cl. REUVENS, affini-

tate mihi conjunctum. Tu, a tempore, quo in hanc Academiam profectus sum, me summa comitate et benevolentia persequi nunquam desiisti; tuis consiliis et colloquiis quantum debeam, sentio. Accipe animi mei grati testimonium. Diu vivas; labori tuo, institutioni, studiis optimi concedantur fructus, et ut tua benevolentia me prosequi pergas obsecror.

Neque tu etiam mihi immemoratus praeterendus es, cl. VAN LIMBURG BROUWER, cujus lectionibus de literis antiquis in Academia quondam Leodiensi interfui. Qui et mihi voluisti consulere, me tua consuetudine complecti. Grata memoria semper recolam, quid ex te tuisque colloquiis et lectionibus perceperim.

Et vos tandem valeatis omnes, commilitones dulcissimi, socii dilectissimi, quorum consuetudine tam in Academia Leodiensi, quam in hac alma musarum sede usus sum. Vestrum in primis, quibuscum amicitiae et studiorum vinculo diu junctus fui, memoriae me commendo. Diu meminero amicorum coetuum in quibus tam saepe, peractis laboribus, omnique seposita cura tanta cum voluptate versatus sum. Neque etiam, quos mihi musarum cultus fidelissimos praestitit commilitones, unquam memoria mea dilabantur. Vos omnes ut, mei memores, spatium Academicum feliciter ad finem perducatis diuque incolumes vivatis, ex animo opto atque spero.

SPECIMINIS CONSPECTUS.

	Pag.
EXORDIUM.	1.

PARS PRIOR.

CAUSAE LEGES DE COMMERCIO MERCATUS EX-
TERNO ET NAVIGATIONE MUTANDI.

CAPUT PRIMUM.

BELLUM AMERICANUM.	7.
----------------------------	----

CAPUT SECUNDUM.

BELLUM CUM FRANCIA.

§ 1. <i>Belli eventus</i>	18.
§ 2. <i>Belli sumtus.</i>	24.
§ 3. <i>Fontes, unde populus Anglicus fa- cultates hausit, haec onera ferendi.</i>	26.
§ 4. <i>Belli effectus in conditionem M. Bri- tanniae.</i>	33.

CAPUT TERTIUM.

M. BRITANNIAE CONDITIO, PACE RESTITUTA.

	Pag.
§ 1. <i>Res nummaria</i>	37.
§ 2. <i>Agriculturae conditio</i>	42.
§ 3. <i>Mercaturae conditio</i>	44.
§ 4. <i>Status navigationis</i>	46.
§ 5. <i>Conclusio</i>	48.

PARS ALTERA.

NOVARUM LEGUM DE MERCATUS COMMERCIO
EXTERNO ET NAVIGATIONE, EXPLICATIO.

CAPUT PRIMUM.

DE JURIIUM RECIPROCITATE ET PROHIBITIONIBUS.

§ 1. <i>Dispositiones generales</i>	55.
§ 2. <i>Commercium cum Borussia et aliis populis Europae Septentrionalis</i> . . .	65.
§ 3. <i>Commercium cum Francia</i>	70.
§ 4. <i>Commercium cum Austria</i>	73.
§ 5. <i>Commercium mercium sericarum et aliarum</i>	74.
§ 6. <i>De instituto depositiorum publico- rum (warehousing-system)</i>	89.

CAPUT SECUNDUM.

DE NAVIGATIONE.

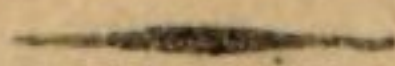
	Pag.
§ 1. <i>Dispositiones generales</i>	95.
§ 2. <i>De navium refectione, aliisque praeceptis peculiaribus</i>	108.
§ 3. <i>Conventiones M. Britanniae cum Rebuspublicis Americae Meridionalis . .</i>	110.

CAPUT TERTIUM.

DE COLONIARUM COMMERCIO.

§ 1. <i>Novarum legum argumentum.</i>	119.
§ 2. <i>Pacta de coloniarum commercio. Ac primum cum universi Belgii Rege . .</i>	128.
§ 3. <i>Pacta cum Francia, Suecia et Austria.</i>	130.
§ 4. <i>De lite inter Americanos et M. Britannia super coloniarum Indiae Occidentalis commercio nondum terminata</i>	134.

The science of commerce is exceedingly complicated.
Its branches are so interwoven with each other,
that the restrictions of law are to be avoided as
much as possible.

COLQUHOUN.

SPECIMEN HISTORICO-POLITICUM,

CONTINENS

**HISTORIAM NOVARUM LEGUM, DE MERCATUS COM-
MERCIO EXTERNO ET NAVIGATIONE, AB AN-
NO 1822 IN M. BRITANNIA LATARUM.**

EXORDIUM.

Ab antiquis inde temporibus M. Britannia potestatem suam mercatoriam et maritimam, legibus de navigatione ferendis, ita tueri studuerat, ut alios populos a maris commercio, quam maxime fieri posset, arceret. Itaque omni opera Angli conati sunt prohibere ceteros Europae populos, ne suis navibus alias merces in M. Britanniam inferrent, quam quas suae industriae, suaeque terrae deberent; facultas alias merces importandi concedebatur fere non nisi navibus Anglicis. Ita ea pars navigationis, quae non exercebatur navibus Britannicis, dividebatur aequali prope modo inter alias regiones maritimas, quo una natio non amplius posset sola totam fere reliquam navigationem sibi acquirere, uti Hollandia fecerat. Secundo, illae nationes, quae commercium

cum M. Britannia gerebant et ipsae naves non habebant, suas merces in M. Britanniam importare non poterant, nisi navibus Britannicis, cum alioquin usae essent fortasse navibus alterius nationis peregrinae.

Fundamentum hujus systematis fecit famosa lex navalis, nota sub nomine Act. 12 Car. II. c. 18. (*) Ejus dispositiones spectabant:

Primo, piscationem. Quoad hanc, regula valebat, oceanum esse rem communem, cujus producta ad nullam nationem pertinent. Interest igitur M. Britanniae, quantum indiget ad consumptionem domesticam, tantum sibi comparare propria industria et propriis navibus. Nullos igitur pisces in M. Britanniam importare licebat nisi navibus Britannicis.

Secundo, commercium litorale. Quoad hoc sancitum, ne exerceretur nisi navibus Britannicis, quarum magister et tres quartae partes nautarum essent Angli.

Tertio, de productis ex Europa in M. Britanniam importandis statutum, ne singulae nationes importarent suis navibus in M. Britanniam certas merces enumeratas, (*enumerated articles*) 28 nu-

(*) Primo a CROMWELLIO lata mense Octobri a. 1651. Cf. HUME, *History of England*, LX. p. 723, editione Lond., 8vo, anni 1824. AITZEMA, *Saken van Staet en Oorlog*, D. III, p. 667. Postea confirmata sub CAROLO II. Cf. COLQUHOUN, *a treatise on the wealth, power and resources of the British Empire*, p. 353.

mero, quae propter magnam dimensionem et ingens pondus maximis navibus indigerent ut transportarentur; has tantum navibus Britannicis in M. Britanniam importare licebat, vel navibus ejus nationis, quae illas merces suae terrae suaeque industriae debebat; et tunc quidem via recta e portibus talis regionis in portus M. Britanniae exportari debebant. Praeterea lex navalis continebat severiores restrictiones erga Hollandiam et nonnullas regiones Germaniae. Harum objectum non tantum erat, ut M. Britanniae navigationem extenderent, sed ut frangerent magnam earum regionum potestatem maritimam. (*) Propterea prohibitum erat, ne ullae merces aliarum regionum Europae ex Hollandia importarentur in M. Britanniam, sine ulla navium distinctione. (†) Postea quidem hae dispositiones quodammodo mitigatae sunt, cum Hollandis concederetur, nonnullas merces ex India Orientali et Germania in M. Britanniam importare; pro maxima tamen parte eorum commercium mansit fractum. (§)

(*) Cf. HUSKISSON, *Exposition of the state of the navigation of the united kingdom. May 12. 1826. Speeches* vol. III. p. 7.

(†) Cf. *Report from the select committee of the house of commons, appointed to inquire into the means of extending and securing the foreign trade of the country. 8 July 1820.* Invenitur in diario publico *the Courier* d. 20 m. Septembris 1820.

(§) Cf. LUZAC, *Hollands rijkdom*, D. IV. p. 107, 108.

Quarto, prohibitum, ne producta vel merces ex Asia, Africa et America importarentur in M. Britanniae portus, nisi navibus Britannicis.

Quinto et ultimo loco de coloniis legibus navalibus severe sancitum erat, ut omne earum commercium esset unius metropolis monopolium. E coloniis Anglicis nullae merces exportari poterant, nisi navibus Anglicis, quae versus Angliae portus dirigerentur; et vice versa res, quibus coloniae ad suas necessitates indigebant, importari in eas non poterant, nisi ex Angliae portibus et navibus Anglicis. (*)

Talis regula etiam tunc temporis apud ceteros Europae populos erat norma agendi, cujus exceptiones rarissime tantum obtinuerunt. Exemplum talium exceptionum est Pactum, a legato *Methuen* dictum, initum d. 10 m. Julii 1654, Portugalliam inter et M. Britanniam. Hoc pacto Portugallia M. Britanniae concedit commercium agere inter Portugalliam et Brasiliam, atque admisit Anglos mercatores in plura loca ditionis Portugalliae Indiae Orientalis, atque in omnem ditionem Lusitanicam Indiae Occidentalis, cum Anglia contra nonnulla

(*) Haec lex navalis, quarum dispositiones hic attulimus, integra, uti a CROMWELLIO lata est, invenitur apud AITZEMA l. l. Et uti postea, regnante CAROLO secundo, sese habuit in: » *the ship owner's manual and sea-faring assistant*, initio. CHARLES POPE, *A practical abridgement of the customs and excise Laws*. Part. I. Title I.

commoda Portugalliae concessit. (*) Uti et notissimum pactum, quod *d' Assiento* dicitur, inter M. Brittanniam et Hispaniam d. 26 m. Martii 1713 initum. (†)

Systema, ortum e lege navali, dein M. Britannia sequebatur in omni legislatione de commercio externo et navigatione. Conabatur magnis vectigalibus premere industriam et mercaturam aliarum gentium, existimans, ita optime consuli prosperitati industriae et mercaturae propriae. Quantum fieri poterat, arcebant merces peregrinas a territorio suo, ut ita productionem domesticam extenderent. In omnibus pactis, quae M. Britannia his temporibus de commercio externo iniit, conata est prospicere suae prosperitati, detrimento alterius. (§)

De commercio externo variis temporibus leges, amplificationes, exceptiones et explicationes innumerabiles latae sunt. Earum numerus crevit ad 2000, quarum anno 1815, 1100 vim legis habebant. (**) Talis legislatio, rudis indigestaque moles, magna mercatoribus afferebat incommoda; nam hi, cum non omnes illas leges et formulas

(*) Cf. MARTENS *Cours dipl.* III. p. 256. *État de l'Angleterre en 1823*, p. 194 et 195. Hoc pactum dein renovatum est a. 1810. Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.*, VII. 195.

(†) Cf. MARTENS l. l. p. 176.

(§) Cf. C. D. VON HOLMFELD, *Englands und Nord Americas Neuere Handels politik*, p. 13.

(**) Cf. *Report from the select committee of the house of commons etc.* l. l.

noscere possent, coacti erant primum adire Jctum, ut ab eo consilium peterent, ne alioquin fortasse graviter punirentur, si contra unam alteramve harum legum inscii egissent. (*) Ita prohibetur, quominus mercatorum transactiones et operationes celeriter et simplici modo fiant. Si talis legislatio nunc molesta sit mercatoribus Anglicis, quanto molestior illa debet esse mercatoribus peregrinis, quibus non adest illa occasio consilium petendi; et qualia incommoda igitur non debet afferre commercio peregrino?

(*) Recte dixit HUSKISSON *Speeches*, vol. III. p. 134 in fine, cum alloquitur fautores veteris systematis, contra mutationes clamantes: » Are they anxious to restore » some thousand or fifteen hundred laws of absurd regu- » lation and vexatious interference, which have been re- » pealed? Is it their object that the most experienced » merchant should again be driven to the necessity, in » conducting his ordinary business, of having a lawyer » always at his side, to construe those confused and dis- » cordant statutes; — that, escaping the penalty of one » law, he should fall under that of another, imposing con- » ditions incompatible, or contradictory with the first; » and that it should be left to the discretion of the re- » venue officer, either to punish these contradictions of » the law, or to overlook them? »

PARS PRIOR.

CAUSAE, LEGES DE COMMERCIO MERCATUS EX- TERNO ET NAVIGATIONE MUTANDI.

CAPUT PRIMUM.

BELLUM AMERICANUM.

Bello Americano finito, nova periodus in historia commercii et navigationis initium capit; cum ejus sequelae non tantum totum fere systema de colonialium politia mutaverint, sed effecerint etiam, ut M. Britannia, primum coacta, postea experientia edocta sponte, leges suas navales et de commercio externo mutaverit. (*)

(*) Recte dicit DE PRADT in opere *des colonies et de la révolution actuelle de l'Amérique*, tom. I. p. 64: » On verra (dans l'histoire qu'il va écrire sc:) comment une nation peut perdre de grandes colonies, sans être ébranlée par leur séparation; bien plus, comment elle peut gagner à les perdre; événement qui donne à la fois la solution d'un problème important, et l'indication des principes qui doivent décider du sort des colonies. »

Provinciis Unitis Americae Septentrionalis in libertatem vindicatis, non amplius tueri poterat M. Britannia vetus systema; timebat, cum rigor et vehementia, qua commercii monopolium adversus Provincias Unitas exercuerat, fuisset inter rationes quare illae arma susceperant, ne reliquae coloniae in America Septentrionali, et insulae Indiae Occidentalis hoc exemplum sequerentur. Exceptionem igitur faciebat de constitutis regulis commercii colonialis et concedebat, ut plures merces, quibus hae coloniae indigerent, in eas non amplius ex una metropoli, sed ex Rebuspub. Unitis Amer. Sept. afferrentur, attamen non nisi navibus Britannicis.

Ab altera parte, in America novae Respublicae liberae ortae erant, quibus regulae ordinariae applicari non poterant. Nisi enim omnino commercium cum Provinciis Unitis amittere vellet M. Britannia, in ea lege, quae prohibebat, ut merces ex Asia, Africa et America in Angliam importarentur, nisi navibus Anglicis, mutatio erat facienda.

Interim magis magisque crescebat navigatio et commercium Provinciarum Unitarum, relationibus continuis, quas aliae nationes peregrinae cum iis inire aemulabantur; (*) et mox etiam ipsae, colonias non habentes, a M. Britannia exigere incipie-

(*) Cf. VAN OUWERKERK DE VRIES, *Verhandeling over den Nederlandschen Koophandel*, p. 91 sqq.

bant, ut sibi aditus ad colonias Britannicas pateret, minantes insuper, se, nisi hoc a M. Britannia concederetur, exportationem mercium, quibus coloniae carere non poterant, penitus esse prohibituras. (*) Interim Americani, jam anno 1787, magna tributa imposuerant in naves peregrinas portus Americae intrantes; et haec tributa dein adhuc augebantur. Hoc valde damnosum erat navigationi M. Britanniae, et ibi cogitabatur de remediis, quibus hoc damnum tolli posset. Nonnulli judicabant, privilegium (*bounty*) dandum esse navibus Anglicis, alii vero tributum imponendum esse in naves Americanas: erant etiam qui proponerent, ut vectigal exigeretur tam ab onere quam a nave. Sed variae objectiones contra haec afferebantur, et tandem patebat, haec omnia commercio nocitura. Fabricae in M. Britannia indigebant mercibus Americanis. Stultum igitur fuisset, in eas tributum imponere. Tandem magnis cum difficultatibus vetus principium derelinquebatur, et principium reciprocitatis admittebatur. (†) Hunc in finem pactum iniit M. Britannia cum Rebusp. Unit. d. 28 m. Oct. 1795. (§) Hoc pacto art. 12, Americanis concessum, ut, durante bello, quo tunc M. Britannia tenebatur, et per duos annos adhuc post

(*) Cf. HUSKISSON, *Exposition of the navigation of the united kingdom. Speeches*, vol. III. p. 477.

(†) Cf. HUSKISSON, l. l. p. 13.

(§) Cf. MARTENS *Rec.* VI, p. 337.

ejus compositionem, possent e suis portubus in portus Indiae Occidentalis, suis navibus, nisi excedant certam magnitudinem (*70 tons*), afferre omnes merces, quas suae terrae suaeque industriae deberent et quas eo navibus Anglicis invehere liceret. Porro statutum, ne de his navibus Americanis majora vectigalia exigarentur, quam de navibus Anglicis in portubus Prov. Unit., atque ne de mercibus item majora vectigalia essent solvenda, quam si eadem merces Americanae ex America navibus Anglicis afferrentur. Similiter cives Rerumpublicarum Unitarum possunt ex portubus Indiae Occidentalis exportare in portus Rerump. Unit. omnes merces harum insularum, quas ipsis navibus Anglicis exportare liceret, solutis iisdem vectigalibus exportationis, quae deberentur de navibus Anglicis earumque onere. Conditio diserte adjiciebatur, ne naves Americanae merces coloniarum Britannicarum in alium locum, nisi in Respublicas Unitas transferrent, atque ut idem commercium inter Respublicas Unitas et insulas Indiae Occidentalis, quod nunc gereretur navibus Americanis, posset fieri similiter navibus Anglicis, quae tenerentur in portubus Americanis ad pendenda de mercibus importatis et exportatis non majora vectigalia, quam si hae merces navibus Americanis inveherentur vel exportarentur.

Art. 13 naves Americanae admittuntur in portus quoque Indiae Orientalis, ex quibus exportare in Respublicas Unitas, et in quos invehere ex Rebuspublicis Unitis poterunt omnes merces, quarum im-

portatio vel exportatio non prorsus sit prohibita; certis praeterea exceptionibus additis pro tempore belli M. Britanniae cum extero aliquo populo. Tunc enim Americanis non licebit, nisi expressa cum permissione imperii, ex istis possessionibus apparatus belli vel oryzam exportare. De navibus Americanis in portibus Indiae Orientalis non majora vectigalia exigentur, quam de navibus Anglicis in portibus Rerumpublicarum Unitarum; et mercibus etiam importatis, sive exportatis, non majora vectigalia imperabuntur, quam quibus hae eadem merces, importatae vel exportatae navibus Anglicis, sunt subjectae. Naves autem Americanae non poterunt merces, ex India Orientali exportatas, in alium quendam locum transferre, nisi in ipsas Respublicas Unitas, ubi debebunt exonerari. A commercio quoque litorali Americani prohibentur.

Dein tamen, d. 29 m. Febr. a. 1796, huic pacto articulus adjectus est, qui effectus art. 12 suspendit. (*)

Iterum commercii libertas extendebatur anno 1806, et decreto Concilii privati navibus Americanis mittebatur, in nonnullos portus, interjectos inter Indiam Occidentalem et Respublicas Unitas, importare omnes merces Provinciarum Unitarum, et vicissim inde exportare omnes merces In-

(*) Cf. MARTENS l. 1. p. 390.

diae Occidentalis. Praeterea iisdem temporibus coloniis permittebatur, ut possent sua producta directe in designatos quosdam portus Europae Anglicae ditionis, extra ipsum regnum M. Britanniae sitos, exportare, ut exinde iterum in portus peregrinos Europae exportarentur. (*)

His dispositionibus vetus monopolium derelinquebatur, et coloniae facultatem acquirebant etiam ab aliis emendi res, quibus ad suas necessitates indigebant, quam a metropoli, et etiam producta in alias regiones exportandi quam in metropolin. Tamen quoad effectum hae dispositiones quodammodo irritae fiebant; nempe Americani non poterant commercium gerere, nisi cum insulis interpositis, *Bermudes et Bahama* dictis; ibi enim naves Americanae onus recipiebant, illuc primum allatum ex aliis Indiae Occidentalis locis, et vicissim ibi naves suas exonerabant, ut merces Americanae, iis allatae, inde aliis navibus exportarentur in alia loca Indiae Occidentalis. Magnam partem emolumenti, ex hoc commercio orti, acquirebant igitur mercatores interpositi. Idem obtinebat ratione commercii inter colonias et portus interpositos Europae. Americani eo non contenti erant, nondum impetrata illa iurium et vectigalium reciprocitate, quam tam vehementer cupiebant. Ad M. Britanniam cogendam, illius naves primum prohibuerunt a commercio cum emporiis Indiae Occidentalis interjec-

(*) Cf. *État de l'Angleterre en 1823*, p. 153 sqq.

titiis. (*) Dein lege d. 3 m. Martii 1815 abrogaverunt omnia vectigalia et portoria, *discriminating-duties* dicta, in favorem eorum populorum, qui similes rationes inituri essent, in favorem Reipublicae foederatae Americae Septentrionalis. (†)

Igitur iterum pactum mercatorium pepigerunt M. Britannia et Provinciae Unitae d. 3 Julii 1815, (§) quo sancitum est, ut in posterum generalis jurium reciprocitas obtineret, ratione mercatus commercii Provincias Unitas inter et M. Britanniam, ejusque possessiones in Europa. Sed commercium inter Provincias Unitas et M. Britanniae colonias in India Occidentali mansit adhuc ab hac lege exceptum. De eo dicebatur, utrumque paciscentem perrecturum esse suis juribus anterioribus uti. M. Britannia igitur pergebat tueri principium interdicendi navibus Provinciarum Unitarum aditum in suas colonias Americanas. Ad commercium vero cum M. Britanniae possessionibus in India Orientali, naves Provinciarum Unitarum admittebantur in praecipuos earum portus, sc: *Calcuttae*, *Madras*, *Bombay* et insulae, *Prince of Wales* dic-

(*) Cf. HUSKISSON, *Exposition of the state of the navigation of the United Kingdom*, *Speeches* vol. III. p. 48.

(†) Cf. *Rerum gestarum narratio, a peculiari collegio de mercatus commercio habita in Senatu Rerumpubl. Unitarum Americae Septentrionalis*, d. 31 m. Martii 1826, § 4. Invenitur in d. p. *the Courier* d. 14 Nov. 1826.

(§) Cf. MARTENS *Suppl. au Rec.*, tom. VI. p. 183.

tae. Commmercium litorale harum possessionum tamen iis denegatur; neque etiam earum regionum merces exportare possunt in Provincias Unitas, nisi directe.

Americani tamen illam exclusionem a coloniis M. Britanniae in India Occidentali aegre ferebant. Judicabant monopolii, quod M. Britannia ita retinuerat, eosdem esse effectus, ac si postulasset, ut, non tantum totam mercaturam et navigationem harum coloniarum sola factitaret, sed illam etiam factitaret mercibus Americanis, exportibus Americanis, suis navibus tantum, exclusis Americanis. (*)

Itaque decreverunt, eodem modo agere adversus M. Britanniam. Quare m. Aprilis 1818 novam legem ferebant, qua a portibus Americanis excluderentur omnes naves Britannicae, venientes a quodam portu in territoriis M. Britanniae, ad quem naves civium Americanorum non admitterentur. (†)

Mense Maji 1820 lex, m. Aprilis 1818 lata, amplificabatur, et constituebatur, ut a portibus Provinciarum Unitarum excluderentur naves Britan-

(*) Cf. *Rerum gestarum narratio, a peculiari collegio de mercatus commercio habita in Senatu Rerump. Unitarum Americae Septentrionalis, d. 22 m. Jan. 1827, § 7.* Invenitur in d. p. *the Courier*, d. 1 Martii 1827.

(†) Cf. *Rerum gestarum narratio etc., d. 31 Martii 1826, § 5, l. 1.*

nicae, venientes e portubus *Canadae inferioris*, *Novae-Scotiae*, *Novae Brunsviciae*, *Terrae Novae* et ab omnibus portubus M. Britanniae in India Occidentali nec non in continente Americae. (*)

His legibus Americani sibi proponebant resistere principio restrictivo a M. Britannia vindicato; eas vero non constituerunt, nisi postquam varia conamina deliberandi de mercatus commercio libero irrita facta erant. (†)

Effectus legum, ab utraque parte latarum, fuerunt, ut omnino mercatûs commercium interrumpetur. Coloniae tamen indigebant Americanis, id est, eorum mercibus. Harum commercium nunc per alios rivulos factitari incipiebat. Americani eas advehebant per portus intermedios, et ita indirecte merces importabantur in M. Britanniae colonias; sed hae eas majori pretio emere coactae erant quam antea. Magnum detrimentum ex his mutationibus capiebant, cum non tantum pretium rerum ad victum necessariarum, valde creverat, sed etiam illis deerat illa occasio sua producta vendendi, quam antea habuerant. Earum querelis hac de re tandem M. Britannia obtemperare coacta erat, et facere mutationes in legibus restrictivis de coloniarum mercatus commercio. Duae leges anno 1822 ferebantur, a viro amplissimo

(*) Cf. *Ibidem* § 6.

(†) Cf. *Rerum gestarum narratio etc.*, d. 22 Jan. 1827, § 11 l. 1.

ROBINSON nomen habentes; harum prima Americanis libertatem dabat, directe suis navibus commercium factitandi cum portubus praecipuis Indiae Occidentalis; altera coloniis permisit, ut sua producta exportare possent in portus peregrinos Europae. Sed hoc commercium factitari tantum poterat navibus Britannicis, quae etiam ex illis portubus directe in colonias importare possent merces nonnullas peregrinas *enumeratas*. (*)

Americani, cum impetrassent quod tam vehementer desideraverant, aequalia privilegia Anglis concedere non recusarunt. Lege m. Martii 1823 suos portus aperiebant navibus Anglicis, ab iis portubus, ad quos etiam naves Americanae admittebantur vel in posterum admitterentur, venientibus. Hae leges tamen subiciebantur quibusdam regulis et restrictionibus reciprocis, quas ordinare Provinciarum Unitarum Praesidi mandabatur. (†)

(*) Cf. *État de l'Angleterre en 1823*, p. 156 et 196 et HOLMFELD op. l. p. 107. HUSKISSON, *Exposition of the colonial policy of the country*, *Speeches* vol. II. p. 314.

(†) Cf. *Rerum gestarum narratio etc. d. 31 m. Martii 1826*, § 8. l. 1.

CAPUT SECUNDUM.

BELLUM CUM FRANCIA.

Inter rationes, quae indirecte permultum contulerunt ad commercii externi politiam mutandam, in primis referri oportet bellum, a M. Britannia per 22 fere annos contra Franciam gestum, quod tum sumptibus inauditis, quos populus Anglicus suppeditare cogeatur, tum prosperitate fallaci, quam simul afferebat, omnes istas sollicitudines peperit, quarum tanquam remedium efficere debebant mutationes in commercii externi politia; propterea illud bellum peculiari explicatione nobis perdignum visum est, ad quam igitur statim transeamus secundum hanc divisionem, ut

Primo. *Breviter describamus tres coalitiones a M. Britannia in Franciam formatas.*

Secundo. *Tradamus quinam fuerint belli sumptus.*

Tertio. *Explicemus quomodo fieri potuerit, ut populus Anglicus belli sumptus suppeditaret, et*

Quarto. *Quinam fuerint belli effectus in conditionem M. Britanniae.*

§ 1. *Belli eventus.*

Coalitio prima. Ad hanc coalitionem viam jam patefecerant conventiones d. 25 m. Julii 1791 et d. 7 m. Februarii 1792 (*) inter Imperatorem imperii Germanici et regem Borussiae, qui imperantes, ab hoc inde anno, bellum contra Franciam gesserunt infelici successu. Postquam vero Franci Belgium occupaverant et regem suum occiderant, tunc denique GUILIELMUS PITT, abhorrens a principiis eversorum Franciae, quae, jam longe lateque diffusa, omnibus regnis constitutis ruinam minabantur, judicavit pacem non amplius esse tutam, et decrevit Europae principes ad commune bellum contra Franciam excitare. Pacta hunc in finem iniit cum Russia, Austria, Borussia, Republica Foederatarum Provinciarum, etc., aliis subsidia praestabat, ita ut in fine anni 1793 tota fere Europa contra Franciam unita esset. (†)

Primis temporibus belli fortuna arridebat foederatis, cum copiae Francicae brevi e provinciis ad Rhenum sitis, et Belgio, quas regiones jam occupaverant, repellebantur. Verum hi eventus excitabant nationem Francicam ad incredibiles apparatus, quibus factum ut mox non tantum re-

(*) Cf. Cl. THORBECKE, *Algemeen Statenstelsel van Europa*, p. 27 et 46, et MARTENS, *Rec. V.* p. 5 sqq. et p. 77 sqq.

(†) Cf. MARTENS, *Grundriss einer Diplomatischen Geschichte der Europäischen Staatshändel und Friedensschlüsse*, § 345.

cuperarent quod amiserant, verum etiam invaderent Rempublicam Foederatarum Provinciarum et eam in Rempublicam Batavam transformarent (*)

Aptam ad hoc faciendum etiam Francis occasionem praebuerat mala fides, quae erat inter foederatos, quorum singuli magis sui ipsius comodo, quam communi saluti serviebant, atque ita abstrahebantur a vero belli scopo. His accedebat quod Borussia, cui jam inde a d. 19 m. Aprilis 1794 (†) nationes maritimae coactae erant subsidia praestare, nunc omnino a coalitione sejungebatur, pace cum Francia Basileae inita d. 5 m. Aprilis 1795. (§)

M. Britannia nunc conata est, quantum fieri posset, coalitionem inter Europae gentes initam firmare, et hunc in finem iniit triplex foedus cum Russia et Austria d. 28 m. Septembris 1795. (**)
Sed felici successu BONAPARTII in Italia et parte meridionali Germaniae, tandem etiam Austria coacta est accipere d. 17 m. Octobris 1797 pacem, in loco *Campo Formio* signatam. (††)

In terra igitur continente omnia infeliciter evenerant; mari contra M. Britannia varias colonias Hollandiae et Franciae ceperat (§§); et cum

(*) Cf. MARTENS, *Rec.* VI. p. 532.

(†) Cf. MARTENS, *Rec.* V. p. 283.

(§) Cf. MARTENS, *Rec.* VI. p. 495.

(**) Cf. MARTENS, *Guide dipl.* I. p. 583 et 622.

(††) Cf. MARTENS, *Rec.* VII. p. 208.

(§§) Cf. MARTENS, *Grundriss*, § 358.

deliberationes de pace, quas his temporibus cum Francia inierat, nullum effectum habuissent, (*) mari omnia, quae ad Franciam ejusve socios pertinebant, subigere perrexit, donec non diu post iterum occasio praebita est novam coalitionem erga Franciam excitandi.

Coalitio altera. Inter ceteras rationes expeditio BONAPARTII in Aegyptum et occupatio insulae Malthae, cum ea conjuncta, de novo varios socios M. Britanniae adjunxit. Porta Ottomannica nempe, Russia et Sicilia foedus inierunt cum M. Britannia, ut conjunctim bellum contra Franciam gererent. (†) Austria haesitabat adhuc per aliquod tempus, dein vero accessit etiam ad coalitionem. (§) Borussia et pars septentrionalis Germaniae nullius partis erant.

Initio foederati felici successu arma gerebant in Italia, varias urbes expugnabant, insulas Venetianas capiebant, et in Germania erant superiores; sed, simul ac clades inflicta erat armis Russiacis in Helvetia et etiam expeditio Anglorum et Russorum in Hollandiam male evenerat, PAULUS I. recessit a coalitione. Praeterea his temporibus omnino belli facies mutata est reditu BONAPARTII ex Aegypto, qui in Italia unico proelio, apud

(*) Cf. MARTENS, *Guide dipl.*, I. p. 105. *Grundriss*, § 360.

(†) Cf. MARTENS, *Rec.* VII. p. 314, 330, 337.

(§) Cf. MARTENS, *Rec.* VII. p. 387.

Marengo pugnato, non tantum sortis Italiae, sed mox totius belli arbiter factus est. Victoriis, in Italia et Germania anno 1800 a Francis reportatis, omnia recuperabantur, et tandem Austria coacta erat accipere pacem *Lunevillianam* d. 9 m. Februarii 1801. (*)

M. Britannnia, cui nunc ex omnibus sociis Porta Ottomannica tantum restabat, etiam valde in pacem inclinare incipiebat. Atque postquam etiam inimicitiae in parte septentrionali Europae ortae, post mortem PAULI I., regnante ALEXANDRO, jam compositae erant, Aegypto denuo recuperata et reddita Turcis, pax d. 27 m. Martii 1802 inita est *Ambianensis*, ea conditione, ut M. Britannia omnia, quae bello cepisset, redderet, exceptis duobus insulis (*Trinidad*) Hispaniae et (*Ceylon*) Reipublicae Batavae ereptis. (†)

Et ita illud bellum finitum est ejus consilio nondum impetrato, nempe nondum restituta Europae libertate. Europa enim nunc omnino Francis relictata erat, et M. Britannia fere ab omni commercio cum eo exclusa. Mirari igitur non debemus talem pacem non potuisse firmam manere.

Coalitio tertia. Brevi tempore patuit, M. Britanniae bellum optabilius esse quam continuationem talis pacis. Recusabat ergo insulam

(*) Cf. MARTENS, *Rec.* VII. p. 538.

(†) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.* II. p. 563.

Maltham, uti pace conventum erat, restituere, quo factum est, ut jam anno 1803 bellum iterum oriretur. Insequenti anno GUILLIELMUS PITT altera vice ad ministerii principatum pervenit, et conatus est coalitionem contra NAPOLEONTEM, qui d. 8 m. Nov. 1804 Franciae imperator creatus erat, renovare. Inprimis crescentes discordiae NAPOLEONTEM inter et ALEXANDRUM, inter quos tandem omnes relationes abruptae sunt d. 28 m. Aug. uti et Franciam inter et Sueciam mense Septembris ejusdem anni, GUILLIELMO PITT occasionem praebuerunt varia foedera ineundi, uti cum Russia d. 11 m. Aprilis 1805 et cum Suecia d. 31 Aug. et 3 Oct. 1805. Austria etiam accessit ad coalitionem d. 9 m. Aug. 1805. (*)

Sibi proponebant foederati Europae libertatem restaurare, et Franciae potestatem intra fines legitimos reducere, sed brevi patuit hoc fieri non posse sine auxilio Borussiae, quae nunc totam partem septentrionalem Franciae ab omni aggressionem tuebatur. Angli quidem mari magnam victoriam reportaverunt apud *Trafalgar* d. 21 m. Oct. 1805, et omnes colonias, quas pace tradiderant, recuperarunt, sed contra Austria viribus fractis et Russis etiam, ad ejus auxilium advenis, magna clade illata apud *Austerlitz* d. 2 m. Dec. 1805, NAPOLEON coegit Austriam ad pacem ineundam

(*) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.* IV. p. 160. Ibid. p. 177 et 183 et denique p. 169.

Presburgensem, d. 26 m. Dec. 1805. (*)

Nunc demum, postquam NAPOLEON etiam fundaverat foedus Rhenanum plurimorum principum Germaniae Meridionalis (*het Rijnverbond*), Borussia decrevit arma suscipere. Bellum igitur Franciae indixit mense Oct. 1806, sed separata ab omnibus sociis, magna clade apud Jenam accepta, provincias suas usque ad Vistulam amisit. Deinde frustra conata est, conventionem cum Russia inita, quae nomen habet a vico *Bartensteyn*, d. 26 m. Aprilis 1807 (†) resistere armis Francicis, nam ambae coactae erant post varias clades pacem inire *Tilsitiensem* d. 7 et 9 m. Julii 1807. (§)

Nunc iterum M. Britannia a tota fere Europa sejuncta erat, et NAPOLEON incipiebat systema introducere, quo M. Britannia ab omni mercatus commercio cum Europa penitus excluderetur. Nullos alios socios illa habebat nisi Sueciam et Portugalliam, quas nationes etiam cogere statuit NAPOLEON ad portus suos commercio M. Britanniae claudendos. Russia arma contra Sueciam gessit, et eam pace d. 17 m. Sept. 1809, compulsa ad se communi foederi Europae continentis adjungendam. Interim in Portugallia armis Francicis Olisippo expugnabatur, et familia regia in fine anni 1807 in Brasiliam expellebatur. NAPOLEON

(*) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.* IV. p. 212.

(†) Cf. SCHOELL, *Hist. des traités*, IX. p. 130.

(§) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.* IV. p. 436 et 444.

utens discordiis, his temporibus in familia regia Hispanica existentibus, fratrem suum isti regno praefecit. Verum inde magna seditio orta est, quae simul communicabatur cum Portugallia. His regionibus M. Britannia auxilium praebebat et etiam Austria hanc occasionem arripuit ut quarta vice arma contra NAPOLEONTEM susciperet. Sed hanc quidem de novo Imperator Franciscus superavit, eamque adegit ad pacem *Viennensem* d. 14 m. Oct. 1809. (*)

In peninsula trans Pyrenaeos adhuc ope M. Britanniae varia fortuna bellum continuabatur, et armis Francicis resistebatur; coeteroquin reliqua pars Europae subjecta erat systemati NAPOLEONTIS. Verum talem statum continuare non poterat ALEXANDER, qui itaque, praeterea jam variis modis a NAPOLEONTE injuria affectus, ab ejus foedere et systemate recessit.

Secutum est bellum anni 1812, quod NAPOLEONTI exitium et tandem Europae pacem attulit.

§ 2. *Belli sumptus.*

Primis belli annis sumptus non tam extraordinarii erant, ac posterioribus annis exstiterunt, sed sensim sensimque crescentes ad ingentem summam aucti sunt. Hujus rei ratio quaerenda est in ampliato theatro militari, in usuris pecuniae et pretio vic-

(*) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.* V. p. 210. (2)

tus crescentibus et denique in accumulatione
usurarum mutationum omnium praecedentium
annorum.

Si a summa, quae quotannis initio belli exacta
est, deducimus summam 18,000,000 £. tamquam
sumptus ordinarios, si pax continuata esset, re-
manet adhuc haec expensarum descriptio: (*)

1793.	-	4,000,000£.	1798.	-	29,000,000£.
1794.	-	10,000,000	1799.	-	36,000,000
1795.	-	18,000,000	1800.	-	36,000,000
1796.	-	26,000,000	1801.	-	45,000,000
1797.	-	35,000,000	1802.	-	44,000,000

Verum haec onera, quamvis per magna, tamen
adhuc transgrediebantur sumptus insequentium an-
norum. Si enim iterum deducimus sumptus ordi-
narios, exacta sunt:

1803.	-	29,000,000£.	1810.	-	62,000,000£.
1804.	-	40,000,000	1811.	-	66,000,000
1805.	-	52,000,000	1812.	-	80,000,000
1806.	-	50,000,000	1813.	-	98,000,000
1807.	-	56,000,000	1814.	-	89,000,000
1808.	-	57,000,000	1815.	-	86,000,000
1809.	-	61,000,000			

Tota igitur summa pecuniae ad bellum ab anno
1793 usque ad 1815 exacta, est 1100,000,000£.

(*) Cf. LOWE, *the present State of England*, p. 21,
22, et Appendix ejusdem operis p. 1—3.

Ut hanc pecuniam adipiscerentur prioribus belli annis usi sunt mutationibus.

Pecunia quam mutationes praeberunt:

1794.	-	11,000,000 <i>l</i> .	1796.	-	25,500,000 <i>l</i> .
1795.	-	18,000,000	1797.	-	32,500,000

Verum harum mutationum effectus erant, ut pretium nominum publicorum (*cours der publicke fondsen*), valde diminueretur, (*) ita ut GUILLIELMUS PITT necessarium duceret, aliud institutum sequi, et potius quotannis magna tributa exigere, ad quod etiam commune incrementum reddituum privatorum ei aptam occasionem praebere videbatur. Post annum 1797 PITT hanc methodum expertus est, deinde tributa sensim sensimque amplificata sunt, et tandem ad incredibilem magnitudinem aucta.

Totius summae 1,100,000,000*l*. nominibus publicis addita est summa 460,000,000*l*. et ergo ad totum bellum summa tributorum 640,000,000*l*. exacta est. (†)

§ 3. *Fontes, unde populus Anglicus facultates hausit haec onera ferendi.*

Ante hoc bellum in M. Britannia, quamvis dici non posset, laboris remissionem locum habere vel

(*) HAMILTON, *on the national debt*, p. 252.

(†) COLQUHOUN, *treatise on the wealth, power and resources of the British Empire*, p. 275.

parvam prosperitatem exstare, tamen querela erat, uti tempore pacis fieri solet, in singulis industriae partibus nimiam exercitationem locum habere, et homines infimi ordinis nimis parvam pensionem accipere, cum eorum salarium tempore pacis ordinario redactum esset ad id, quod iis stricte necessarium esset ad vitam sustinendam. Verum hunc statum tranquillum omnino mutabat bellum. Nunc enim ingenti multitudini hominum occasio praebeatur, ut collocarentur, sive in exercitu, sive in classe, sive in aliis muneribus publicis, ortis e circumstantiis; et hic numerus hominum extraordinem necessariorum, non tam ingens initio belli, sensim sensimque crescebat per totum bellum. Mense Martio 1804 unus e regiis ministris LIVERPOOL declarabat in Parlamento, 400,000 homines in exercitu et in classe occupatos esse. (*) Sed haec extraordinaria necessitas, a bello orta, longe ulterius progressa est, et non tantum complexa est homines, publicis muneribus occupatos, sed etiam alios, uti fabricatores armorum, vestimentorum, rerum navalium, etc., quorum enumeratio fieri non potest. His omnibus oriebatur agriculturae, commercii et aliorum generum industriae excitatio, qua salarium et pensiones crescebant; nam non tantum ingens hominum multitudo ita detrahebatur ab industria ordinaria, verum alii debebant pro iis ita detractis laborare, et

(*) Cf. LOWE, op. 1, p. 46.

inde explicare debemus illam alacritatem et singulare pretiorum incrementum durante bello, et reactionem et pretiorum decrementum pace restituta.

Etiam sortium proprietarii horum commodum participes erant, cum etiam usurae augerentur, Imperante magnis sortibus indigente.

Erant quidem nonnulla industriae genera, quae ex bello detrimentum caperent, verum haec minorem partem efficiebant, cum ceteroquin dici possint sortium proprietarii majores usuras, opifices majores pensiones et mercedem, et fabricatores, mercatores et in primis agricolae majora lucra percepisse.

Effectus hujus hominum, qui necessario requirebantur, augmenti praeterea erat ut urbium incolae augerentur, vel quia nunc plura matrimonia contrahebantur, vel quia multi homines rure in urbes migrabant. Si crescit urbium incolarum numerus, crescunt etiam redditus tributis obnoxii, quod optime patet comparatione instituta alacris industriae urbium cum lento progressu laboris incolarum ruris. Commoda enim ingentis numeri civium in unum locum congregatorum sunt: magna distributio laboris, facultas efficiendi ut plures manus tendant ad idem opus, quo productio crescit, sive quantitate, sive qualitate, sive ambabus. Accedit quod ita etiam occasio praebetur, ut varia detegantur, vel excogitentur, quibus productio augeri possit.

Verum quamvis haec omnia, quae jam attulimus,

valde contulerint eo, ut populus Anglicus belli onera ferre posset, tamen summi momenti quaestio restat de modo et distributione mutationum et tributorum hujus temporis.

Primo loco videndum erit de mutationibus. Pecunia a M. Britannia per totum hoc bellum mutua sumpta fuit quotannis circiter 20,000,000*l*. Hujus pecuniae rogatio efficiebat ut usurae crescerent, unde sortium proprietarii jam lucrum capiebant. Deinde pecunia, ab imperio mutua sumpta, statim rursus transibat in manus civium, et ita incitamentum addebat commercio et fabricis, quod non exstabat tempore pacis. (*) Considerandae igitur videntur hae mutationes tanquam praemium datum generationi praesenti in detrimentum futurae; (†) nunc his mutationibus redditus privatorum augebantur et productio creabatur, sed postea cessante incitamento, diminuebatur productorum pretium et magnum detrimentum inde capiebatur, uti infra videbimus.

Praeter has mutationes durante bello, uti jam vidimus, magna tributa exacta sunt ad summam 640,000,000*l*. Videri possit, cives hac pecunia privatos esse, et ita diminutionem divitiarum locum habuisse. Sed mihi videntur haec tributa

(*) Cf. COLQUHOUN, op. l. p. 285 initio.

(†) Vid. NEBENIUS, *üb. d. öffentl. cred.*, p. 230 sqq. qui pluribus egit de effectu mutationum in populorum conditionem.

potius considerata, tanquam remedium quo pecuniae circuitus promovetur. Si enim pretium victus crescit istis tributis, et fiscus id quod accepit statim rursus solvit iisdem personis a quibus tributa exegit, ut eorum productio remuneretur, tunc hi onere immunes servantur, cum eorum redditus crescant, vel quia majorem mercedem, vel majores pensiones, vel majores usuras accipiunt. Hoc modo nihil refert, an pretium victus crescat, et eo minus si, Imperio homines et pecuniam requirente, redditus magis augeantur quam tributa.

Et hoc locum habebat in M. Britannia; tributa, ita accepta, statim transibant in manus eorum qui arma, vestimenta, et alia fabricabantur. Majores expensae per novos rivulos circumferebantur, et quo plus Imperans requirebat, eo magis promovebatur pecuniae circulatio. Haec circulatio iterum locum dabat emendationi agrorum et extensioni omnium generum industriae. (*) Praeterea ea pars tributorum, quae non adhibebatur ad remunerandam industriam internam, sed qua utebatur Imperans, ut subsidia nonnullis Europae nationibus solverentur, proprie non amittebatur, cum his nationibus pro maxima parte solveretur mercibus, in M. Britannia confectis. (†)

Praesertim in agricultura magna exercitatio locum habuit. Jam inde ab anno 1800 frumenti

(*) Cf. COLQUHOUN, op. l. p. 284.

(†) Cf. LOWE, op. l. p. 40.

pretium valde creverat, verum cum post annum 1811 importatio frumenti omnino deesset, inde ingens lucrum oriebatur agricolis, et etiam pretium agrorum, laboris etc. valde augebatur.

Facultas tam magna tributa solvendi quaerenda est in extensione tum necessitatum tum industriae, unde civium reditus oriuntur, quo fit, ut semper onus tributorum transferatur ab uno in alterum. (*)

Si plura producta importantur quam rogantur, eorum pretium non aequo modo crescit, ac tributa, et tunc haec premunt producentem; hoc vero in M. Britannia locum non habebat, cum ceterae Europae nationes aequalibus tributis obnoxiae essent, cui praeterea accedebat, quod magna impedimenta exstabant commercio populorum inter se invicem. Hisce M. Britannia tuta erat ab aemulatione aliarum nationum. Nisi hoc ita fuisset, nonnulli, quos tributa prae ceteris premebant, fortasse migrassent, sortes suas alios in locos transtulissent, vel merces peregrinae furtim importatae essent. M. Britannia tam finibus quam commercio ab aliis separata erat, et ideo extraordinaria tributa et magnum pretium victus, quae alioquin in detrimentum fuissent civium, nunc non nocebant, cum vicini populi eadem onera ferre

(*) Hoc ampl. S. GRAY vocat: » *the power of charging and countercharging.* »

debebant. Igitur quod solet objici tributis, ea premere pauperes et nocere commercio externo, vim suam hac M. Britanniae conditione amittebat. Non premebant tributa pauperes, cum iis occasio praeberetur quaestum sibi aquirendi, neque etiam nocebant commercio externo, cum M. Britannia tuta esset a ceterorum populorum Europae aemulatione.

Magnam facilitatem durante toto hoc periodo afferebat substitutio cautionum tabernae argentariae (*banknoten*) pro pecunia numerata. (*)

Antequam tamen hanc quaestionem mittamus adhuc breviter observandum est: cum pretium pecuniae, victus, aedium, agrorum etc., cresceret et simul merx, pensiones etc. augerentur, durante bello verum augmentum divitiarum locum habere, multi existimabant, sed hae divitiae pro maxima parte nomine tantum constabant. Omne quod enumeravimus majori quidem summa pecuniae repraesentabatur, verum haec pecunia minoris valoris erat. Majora emolumenta capiebant cives durante bello, sed pecunia ita comparata minus emere poterant. Facultas tributa solvendi tantum constabat uti jam diximus illo „*power of charging and countercharging.*” Hoc vero cessabat, cessante stimulo. Ibi tantum, ubi hominum qui requirebantur major numerus effecerat, ut redditus reliquorum augerentur, magis quam necessarium

(*) Cf. LOWE, op. l. p. 43.

esset ad compensandam mutationem in valore pecuniae, illic verum augmentum divitiarum locum habuit. Sed contra etiam diminutionem divitiarum experti sunt illi homines, qui quotannis certam pecuniae summam acceperunt. Huius enim valore diminuente, diminuebantur etiam illorum redditus. Pace restituta denique omnino patuit, prosperitatem tantum fallacem esse neque perdurare posse incitamento extraordinario sublato, qua de re mox agemus.

§ 4. *Belli effectus in conditionem M. Britanniae.*

Non multis nobis opus est ut demonstremus unde calamitates, quae pace restituta obtinerent, ortae sint. Vidimus enim quantopere bellum incitaverit industriam, quo incitamento dempto, necessario magna, ut hoc verbo utar, reactio locum haberet. Rerum usu confirmatum est et ab omnibus scientiarum politicarum peritis agnitum, nihil civitati tam metuendum esse, quam subitaneum transitum unius conditionis in alteram. Mirari ergo non debemus, Britanniam magnum detrimentum e tali transitu cepisse, cum ceteroquin historia varia praebeat exempla populorum ubi idem obtinuit. (*)

(*) Hollandiam, bello cum Hispania finito, tale exemplum praeuisse contendit GUIL. TEMPLE.

Dimittebantur e militia 200,000 vel 300,000 hominum. Hisce annumerandi sunt fabricatores armorum, vestimentorum et omnes, qui occasione belli occupationem invenerant. Hi omnes nunc occupatione destituti erant. Comparemus nunc expensas publicas ultimis belli annis, cum expensis tempore pacis factis.

Impensae tempore belli factae.

1811. - 92,200,000l.	1814. - 117,000,000l.
1812. - 103,400,000	1815. - 110,000,000
1813. - 121,000,000	

Impensae tempore pacis factae.

1816. - 72,000,000l.	1819. - 59,000,000l.
1817. - 66,300,000	1820. - 61,000,000
1818. - 67,000,000 (*)	

Quantopere diminuebantur belli impensae, tantopere etiam diminuebatur stimulus, quo durante bello industria promota erat.

Illorum hominum, qui durante bello contractus inierant, uti emptiones, conductiones etc., deterior fiebat conditio, cum pecuniae valor cresceret et rerum, de quibus contraxerant, valor diminuere-
tur. Et universe fere omnes dici possunt e repentino transitu damnum cepisse. Nam in tali civitate, uti in M. Britannia, omnium commoda ita conjuncta sunt, ut si magna pars civium damnum

(†) Cf. LOWE, op. l. p. 286.

capiat, omnes hujus damni pro certa parte participes fiant.

Tributa quidem diminuebantur, sed cum valor pecuniae cresceret et civium reditus diminuerentur, melius ferre potuerant magna belli onera, quam deinde tributa pacis tempore diminuta.

Et in tali rerum statu bellum M. Britanniae onus injecerat quotannis 30,000,000*l.* ortum partim ex usuris pecuniae mutuae sumptae durante bello partim ex impensis ad quae bellum locum dederat: veluti pensiones, remunerationes, etc. (*)

(*) Cf. *LowE*, op. 1. p. 279.

CAPUT TERTIUM.

M. BRITANNIAE CONditio, pace RESTITUTA.

Ex iis, quae huc usque attulimus, patet M. Britanniae statum ratione aliorum populorum omnino mutatum esse. Provinciae Unitae Americae Septentrionalis, sui juris factae, coëgerunt M. Britanniam ad talem libertatem iis concedendam, qualem huc usque aliis populis denegaverat. Bellum Francicum variis temporibus conjunxerat Europae populos adversus M. Britanniam, et praesertim systema NAPOLEONTICUM eos edocuerat, quanti M. Britanniae interesset, liberum sibi esse commercium cum Europa, et quantum faceret ad illud retinendum. Sed illi eventus etiam internam M. Britanniae conditionem permutaverunt. Singulares mutationes, inaudita tributa, seclusio a reliqua parte Europae illam ad talem statum praeter naturalem redegerant, a quo non statim pace restituta deflectere posset, sed qui post varios adhuc annos magnis calamitatibus locum dederit; donec tandem, omnibus partibus industriae ad extrema veluti reductis, de remediis quaeri inceptum sit et mutationes in legislatione de commercio hunc in finem propositae sint. Hu-

jus conditionis expositio finem imponet rationibus, quae M. Britanniam adegerunt ad leges suas de mercatus commercio externo et navigatione mutandas.

§ 1. *Res nummaria.*

Hoc in paragrapho, tum brevitatis gratia, tum quia res arcto vinculo conjunctae sunt, de tabernae argentariae (*de bank van Engeland*) et nominum publicorum conditione simul agere nobis proposuimus. De nominibus publicis suo loco jam quodammodo vidimus, de argentaria vero nusquam; liceat igitur nobis rem paulo altius repetere, ut ejus historia, quantum ad nostrum propositum necessarium sit, hic una continua serie inveniatur.

Ante annum 1797 taberna argentaria coacta erat cautiones suas permutare pecunia numerata, si hoc postularetur, neque tunc temporis cautiones 5*l.* minores erant. (*) Cum vero praesertim post annum 1795 belli expensae valde augerentur et infelix messis anno 1796 necessitatem afferret fru-

(*) Valor cautionum, ante hoc tempus editarum, tantum erat:

1790. -	10,217,360 <i>l.</i>	1794. -	10,963,380 <i>l.</i>
1791. -	11,699,140	1795. -	13,539,160
1792. -	11,349,810	1796. -	11,030,110
1793. -	11,451,130.		

Vid. NEBENIUS, über der öffentl. Credit, Anhang, p. 15.

mentum aliunde emendi et importandi, tantum pecuniae ab argentaria rogabatur, ut quod rogabatur ejus facultates egrediretur, et non amplius mercatorum litteras cambiales posset permutare pecunia numerata (*disconteren*). Praeterea non amplius Imperanti auxilium praebere poterat, uti solebat. Exinde magnae sollicitudines oriebantur, quae insequenti anno mense Februarii locum dabant ad remedium, deinde pernotum sub nomine restrictionis (*the restriction-act*), qua taberna argentaria liberabatur a necessitate cautiones suas permutandi pecunia numerata, et simul constituebatur ut hae cautiones tanquam pecunia numerata valerent. Mense Novembris ejusdem anni hoc privilegium extendebatur usque ad unum mensem post universam pacem. (*)

Ita sollicitudines istae sublatae sunt. Argentaria nunc iterum auxilium praebere poterat mercatoribus, et huic restrictioni omnino attribuenda est magna illa facilitas, qua Imperans tantam pecuniam mutuam sumsit. (†) Effecit etiam ut, durante toto bello Francico, sortes sufficerent ad talem extensionem omnium generum industriae, qualem tunc M. Britannia suppeditaret, et ut incrementum pretiorum continuari posset, etiam tunc, cum magna diminutio in valore cautionum locum haberet. (§)

(*) Cf. NEBENIUS, ibidem, p. 18.

(†) Cf. COLQUHOUN, op. l. p. 83.

(§) Cf. LOWE, op. l. p. 91.

Taberna argentaria nunc numerum cautionum, praesertim post annum 1809, valde augebat. (*)

Anno 1814, cum privilegium tabernae argentariae extinctum esset, et metus jam exstaret ne restrictio tolleretur, illud iterum extendebatur usque ad d. 5 m. Junii 1816, et cum hic terminus etiam adesset, adhuc per duos annos, ut argentariae tempus concederetur, quo necessarias praeparationes facere posset, ad permutationem cautionum suarum iterum suscipiendam. (†)

Interim tamen metus, ne argentaria coacta esset ad diminuendum numerum cautionum, effecerat ut pretium nominum publicorum, pace restituta, exiguum tantum maneret. Ad hoc etiam contulerant effectus mutationum antecedentium annorum. Diminuebatur adhuc pretium nominum publicorum, cum post reditum NAPOLEONTIS nova mutatione opus esset. (§) Postquam iterum pax confirmata esset, initio lente tantum sese reficere poterat, cum omnium rerum, ad vitam quotidianam necessariarum, valor valde diminutus esset. Cum tamen anno 1817 magna abundantia sortium exstaret, praecipue liberalitate, qua argentaria

(*) Earum valor, anno 1813 adscendebat ad 24,000,000^l. Vid. NEBENIUS, op. l. p. 18 et 19, ubi valor cautionum, ad hoc usque tempus quotannis editarum, accurate annotatur.

(†) Vid. NEBENIUS, op. l. p. 13.

(§) Vid. ibidem, p. 310.

numerum cautionum suarum augebat (*), iterum pretium nominum publicorum valde crevit. (†) Verum illud pretium non diu mansit. Magna enim differentia exstante inter usuras nominum publicorum M. Britanniae et id quod a Francis offerebatur, qui tunc temporis pecuniam mutuam sumere statuerant, magnae sortes ex Anglia exportabantur, ut nominibus publicis Francicis collocarentur. (§) Praeterea accedebat, ut importatio frumenti continuaretur, commercium cum India Orientali magnis sortibus indigeret, et taberna argentaria iterum numerum cautionum suarum diminueret. Exinde oriebatur iterum magna diminutio in pretio nominum publicorum. (**)

In fine anni 1818 querelae oriebantur de miserrima rerum conditione, et restrictioni omnia

(*) Valor cautionum in fine 1817 editarum, erat: 29,300,000*l*. Ab eo inde tempore tamen iterum diminuebatur. Cf. NEBENIUS, *Anhang*, p. 20.

(†) Pretium 3 p. ct.; quod mense Januarii 1817 fuerat 63 p. ct., ita crevit, ut mense Decembris ejusdem anni esset 84 p. ct. Cf. LOWE, op. l. p. 351, et NEBENIUS, op. l. p. 311.

(§) Sortes ita exportatae adscendebant ad summam 12,000,000*l*. Etiam e nominibus publicis Britannicis recipiebantur sortes peregrinae inde ab anno 1816 usque ad 1818, quae illic tempore belli securitatis gratia collocatae erant et quarum summa fuit circiter 5,000,000*l*. Vid. NEBENIUS, op. l. p. 314 et 315.

(**) Pretium 3 p. ct. mense Septembris 1818 tantum erat 74 p. ct. Cf. LOWE, op. l. p. 352, et NEBENIUS, op. l. p. 312.

mala attribuebantur. Taberna argentaria sollicitudine commota, ne novum quid hac de re constitueretur, auxilium (*discount*) mercatoribus recusare incepit, et cum in fine m. Januarii 1819 a duobus coetibus Parlamenti decretum esset, ut in argentariae conditionem inquireretur, magis magisque hoc auxilium diminutum est. Mercatores carebant argentariae auxilio eo tempore, quo illo maxime indigebant, unde magnae calamitates ortae sunt. Praesertim mense Maji 1819 mercatura erat in extremis. Liberalitas, qua argentaria mercaturae auxilium praebuerat, locum dederat singulari negotiorum extensioni, et nunc ab eo tempore, quo ambages initium capiebant, sese praeparare debebat ad permutationem cautionum iterum suscipiendam, et nullum fere auxilium amplius praestare poterat.

Etiam reditus publici diminuebantur hoc generali languore, ita ut Imperans coactus esset recurrere ad pecuniam *sinking-fund* dictam, et nova tributa imponere ad summam 3,000,000*l.*, cum argentaria recusaret auxilium ordinarium. (*)

Tandem lege, anno 1819 a viro excelso PEEL rogata, restrictio sublata est, et constitutum ut argentaria inde a d. 1 m. Februarii 1820 solutiones ordinarias sensim sensimque susciperet, ita ut post d. 1 m. Maji 1823, omnes suas cautiones iterum posset permutare, uti ante restrictionem

(*) Cf. LOWE, op. l. p. 354.

fecerat. (*) Summa, qua hunc in finem indigebat argentaria, erat circiter 10,000,000ℓ. Haec summa auferebatur commercio et industriae, et desinebat nunc ea commoda producere, quibus ante novam legem uti poterat commercium externum. Praeterea argentaria iterum numerum cautionum suarum diminuit. (†) Exinde multae calamitates ortae sunt, variaeque conturbationes (*bankroeten*) locum habuerunt.

Usque ad annum 1821 magna fluctuatio in pretio nominum publicorum locum habuerat, sed ab eo tempore sensim sensimque sese reficiebant. (§)

§ 2. *Agriculturae conditio.*

Jam anno 1814 patebat quinam essent pacis effectus in conditionem agriculturae. Simul cum bello cessaverant etiam omnes causae, quae adduxerant ingens frumenti pretium; sortes et labor antea rebus militaribus collocatae, nunc in agricultura collocari incipiebant; hinc diminutio in laboris pretio et pecuniae usuris. Frumenti pre-

(*) Vid. LOWE, op. l. p. 117, et NEBENIUS, op. l. 111 in nota.

(†) Valor cautionum mense Decembris 1818 editarum erat 26,000,000ℓ; m. Novembris 1819, 23,000,000ℓ. et in fine mense Decembris 22,000,000ℓ. tantum. Vid. NEBENIUS, op. l. *Anhang*, p. 29.

(§) Mense Augusti 1822 pretium 3 p. ct. rursus creverat ad 80 p. ct. Vid. LOWE, op. l. p. 352.

tium in reliqua parte Europae exiguum erat, et sumptus transportationis valde diminuti, ita ut magna frumenti importatio locum haberet. Praeterea diminutio tributorum et messis secunda conferebant ad hanc pretii diminutionem, quae brevi tempore talis erat, ut Parlamentum coactum esset anno 1815 nova lege prohibere ne frumenti importatio locum haberet, nisi pretium adscendisset ad 80 sh. (*per quarter*). (*) Sed nihilominus pretium exiguum manebat, tantum adscendens ad 55, 58 sh. (*per quarter*). Agricultorum conditio quam miserrima erat. (†) Non poterant solvere usuras pecuniae quamvis exiguas, et pretium conductionis nunc nimis magnum erat, ratione habitae valoris omnium rerum diminuti. Praeterea multitudo agrorum antea incultorum, tempore belli, cum frumenti pretium ingens erat, cultivari coeperant; sed hi nunc iterum derelinqui debebant, cum nullo modo possent cultivari ad rationem, qua his temporibus frumenti pretium exstaret. (§) Anno 1816 tamen pretium penuria frumenti crescebat et quidem brevi ultra 80 sh. Et cum etiam

(*) *Speech of Lord LIVERPOOL*, d. 27 Maji 1820.

(†) Vid. *Über Handelsfreiheit und Verbot-system in den Niederlanden, gegründet auf eine Darstellung des Getreide-handels und der allgemeinen Handelsverhältnisse*, p. 21 sqq.

(§) *Speech of ROBINSON in the house of commons*, d. 30 Maji 1820, in diario publico *the Courier* d. 31 Maji ejusdem anni invenitur.

in reliqua parte Europae messes adversae fuerant pretium non diminuebatur, quamvis frumentum importaretur, sed excedebat 90 sh. et etiam durante anno 1818 pretium semper excedebat 80 sh., quamvis magnae importationes locum haberent. Verum in fine 1819 iterum diminuebatur pretium et anno 1820 messis secunda ad talem pretii depressionem locum praebuerat, ut iterum inde magnae calamitates agricultoribus ortae sint. Neque annis 1821 et 1822 agricultorum conditio felicior facta, cum etiam nunc magna frumenti productio obtinuerit et pretii depressio perduraverit. (*)

§ 3. *Mercaturae conditio.*

Simul ac pax restituta esset, mercaturae varia objecta auferebantur, quae illi tempore belli alimenta praebuerant. Continuae exercituum motiones ex una regione in alteram locum dant ad pretiorum diversitatem, quae excitat commercium, cum contra majori aequalitate, quae tempore pacis in productione et consumptione occurrit, commercium diminuitur. Productio durante bello novum cursum petierat, a quo nunc iterum deflectere, ut ad naturalem proportionem reverteretur, necessarium erat. Sed infeliciter variae exstiterunt causae, quae prohibuerunt, quo minus hoc apto modo fieri posset, et quae reddiderunt dein M. Britanniae con-

(*) Cf. LOWE, op. l. p. 126.

ditionem adhuc infeliciorem, quam fuisset, si simul ac pax restituta esset, verae rerum conditionis notitia exstitisset, et actum esset de iis rebus, de quibus agi demum coeptum est anno 1819.

Sortes et labor, antea rebus militaribus occupatae, nunc illa occupatione destitutae, in productionem collocari incipiebant, quae inde extendebatur ultra id quod rogabatur. Praeterea libertas commercio, tamdiu vinculis gravato, reddita mercatores excitabat ut hac libertate fruerentur, ita ut inde magna orta sit commercii extensio iisdem temporibus, quibus etiam ingens pretium frumenti commercium excitavisset. Praecipue in commercio cum India Orientali et Occidentali singularis extensio obtinuit. Tot merces ex Anglia in illas regiones importabantur et vice versa, ut inde magnum pretii decrementum secutum sit. Anno 1818 tam innaturalis haec excitatio erat, ut pretium mercium in India et sumptus transportationis longe egrederentur sumptus productionis mercium indigenarum, quibus illae merces commutarentur. Multae conturbationes (*bankroeten*) nunc locum habebant. (*) Durante toto anno 1819 inaudita intermissio in commercio exstitit, omnia ejus emolumenta valde diminuta erant, et etiam in reliquis industriae partibus decrementum obtinuit, consumptione diminuta. Attribuenda haec consumptionis diminutio est aucto valori pecu-

(*) Cf. NEBENIUS, op. l. p. 315.

niae, qui perniciosos effectus habuerat in proportionem possessionum privatorum per totam Europam. Accedebat, quod etiam diminutio in frumenti commercio per naturalem reactionem injuriosos effectus habuerat in consumptionem. — Mense Maji sollicitudines pervenerant ad culmen, mercatura erat veluti in extremis. Hae ambages perdurabant adhuc per totum annum 1820. Diminutio in consumptione mercium Britannicarum in reliqua parte Europae talis erat, ut exportatio 7,000,000℥. minor esset, quam temporibus ordinariis. (*)

§ 4. *Status navigationis.*

Durante bello M. Britanniae navigatio valde creverat, cum ejus major potestas maritima potuerat protegere et extendere suam mercaturam, in detrimentum populorum vicinorum. Sed pace restituta mercatura iterum per rivulos ordinarios factitari incipiebat, et nationes quae per multos annos nullas naves in oceano habuerant, nunc iterum incipiebant naves suas expedire, quae perpetrarent, quod pro iis fecerant naves M. Britanniae. Exinde hujus regionis navigatio necessario magnum damnum cepit. Sed praeterea aliae adhuc exstiterunt causae, quae M. Britanniae navigationi valde nocuerunt: uti abrogatio commercii

(*) Cf. NEBENIUS, op. l. p. 111 et 115.

servorum in litoribus Africae Septentrionalis. Pace generali restituta M. Britannia coegit harum regionum principes, ut desisterent a modo illegitimo, quo bellum gererent contra parvas nationes, in mare Mediterraneo jacentes, et eorum captivos servos facrent. Hisce magna mutatio in commercio hujus maris obtinuit; cum enim antea M. Britanniae vexillum unicum fere fuisset, quod tutum esset a Barbarorum aggressionibus, illud commercium factitabatur pro maxima parte navibus Britannicis, sed cum postea etiam omnes parvae nationes aequae tutae essent, et suis navibus uti possent, valde diminutus est numerus navium Britannicarum, antea hoc commercio occupatarum.

Sed etiam M. Britannia ad proprium usum non amplius tanta multitudine navium indigebat quam antea. Praeter quod multae naves militia publica occupatae fuissent, etiam magna multitudine navium transportationis (*transport-schepen*) indiguerat Imperans; naves mercatoriae, quibus hunc in finem usus erat, nunc dimittebantur. Horum numerus fecerat 1,226, quorum mensura 270,382 dolia (*tonnen*), et his occupationem habuerant 16,000 nautarum. (*) Hisce annumerandae etiam sunt naves quibus societas mercatoria Indiae Orientalis usa erat et nunc non amplius indigebat. Ingentes naves antea militia publica occupatae quidem ab

(*) Cf. HUSKISSON, *Exposition of the state of the navigation of the united kingdom*, *Speeches*, vol. III. p. 17 sqq.

Imperio vendebantur ut delerentur, sed multae minores naves adhuc vendebantur, quae non delerantur. Earum numerus erat 333 et mensura 93,530 dolia (*tonnen*). Hae omnes nunc aemulationem inter naves mercatorias augebant.

Sed praeterea diminutio navigationis inde oriebatur, quod mercatura eadem manens, tempore pacis minoribus navibus factitari possit, quam tempore belli. Tunc enim coactae sunt per aliquod tempus morari, donec satis magnus numerus congregatus sit, qui accipiant comitatum (*convooi*) et saepe propter pericula belli alium cursum petere debent. Tempore pacis vero simul ac exoneratae sunt, statim aliud onus recipere possunt, ut novum iter perficiant. (*)

§ 5. *Conclusio.*

M. Britannia quum antea legem posuisset commercio totius mundi, nunc magna clades huic potestati inflicta erat a Provinciis Unitis Americanis. Antea coloniae, dein in libertatem redactae, pristinam metropolin primum edocuerunt, quinam essent effectus, si ceterae gentes eandem politiam erga M. Britanniam tuerentur; quam huc usque secuta erat adversus omnes fere terrarum populos. Praeterea exemplum, quod bellum Francicum prae buerat, coalitionis omnium Europae gentium

(*) Cf. HUSKISSON, *ibid.*

adversus unam, et ejus exclusionis a continente, ei metum injicere debebat, ne in posterum reliqui populi eadem via occurrere pergerent M. Britanniae systemati prohibitivo. Pace restituta, anno 1814 et sequentibus, M. Britannia terram continentem mercibus praecipue fabricatis inundabat. Nundinae Europaeae ex officinis Anglicis tantopere complebantur, ut fabricis terrae continentis, per systema NAPOLEONTICUM praeter modum excitatis, derepente quiescendum esset. Producta agriculturae, quibus Germania aliaeque regiones hanc importationem unice compensare potuissent, ab Anglia excludebantur. D. 20 m. Martii 1815 lex, a ROBINSONIO rogata, perferebatur in coetu Parlamento superiore. Ea lege, ut utilitati consulere possessorum agrorum, importatio frumenti extranei ejusmodi conditionibus subiciebatur, quae plenae prohibitioni fere possent aequiparari. Instrumenta navigationis penes unam M. Britanniam erant, eaque valebat magna navium copia, dum institutum navale populorum terrae continentis fere perierat. Atque ne illud se denuo erigeret, Anglia cavebat privilegiis suis tuendis. Quid potius expectandum erat, quam ut nunc regna Europae continentis itidem prohibitione uterentur, armis Anglicis adversus Angliam se defensura? Expectationem eventus non fefellit. Prima Francia fines suos litoraue prorsus claudebat. Regnum Belgicum coepit, legibus suis mercatoriis, peregrinos ar-

cere. (*) Borussia, lege generali d. 26 m. Maji a. 1818 sancita de vectigalibus ad extremos limites percipiendis, et tributo majori omnibus extraneis navibus d. 20 m. Junii a. 1822 imposito, industriae suorum civium patrocinebatur. Hae rationes si, temporis successu, latius extenderentur, nonne M. Britanniam in generale bellum mercatorium cum terra continenti erant conjecturae, quod multo efficacius, quam NAPOLEONTICUM, Angliae facultates absumeret et interimeret?

Et jam nunc ejus conditio domestica vergebat in deterius. Bellum Francicum eam ad tam miserimum statum depresserat, ut tandem initio anni 1820 ab omnibus partibus M. Britanniae petitiones ad Parlamentum afferrentur, cum querela et rogatione, ut Imperium remedia afferret, quibus mercaturae, navigationis aliorumque generum industriae conditio melior reddi posset. (†) Optimae notae negotiator BARING et vir nobilissimus LANDSDOWN, in singulis coetibus Parlamento speciosas orationes habebant, quibus proponebant, ut

(*) Lege d. 1 m. Julii a. 1821 Rex privilegium 10 partium centesimarum concessit mercibus, quas allaturae essent naves Belgicae; quod erat, commercium per naves peregrinas premere vectigali 10 partium centesimarum.

(†) *Petitions from the merchants and traders of London, Leith, Birmingham, Glasgow, Manchester, New-Castle, etc.* Cf. d. p. *the Courier*, d. 9, 10, 13, 17 et 27 m. Maji 1820. Petitio mercatorum Londini, quae illic integra invenitur, in primis digna est, quae legatur.

mutatio in legibus de mercatus commercio externo et navigatione fieret, existimantes, diminutionem prohibitionum et coercitionum remedium aptum futurum ad commercium externum et navigationem promovendum. (*) Hae querelae et orationes effecerunt, ut a singulis Parlementi coetibus peculiaribus Collegiis cura mandata sit inquirendi in commercii externi et navigationis conditionem et in remedia, quibus hi duo fontes prosperitatis extendi possent. Ab his Collegiis quibusdam intervallis rerum gestarum narrationes in Parlamento prolatae sunt in favorem majoris libertatis commercio concedendae, (†) donec tandem GUILLIELMUS HUSKISSON opus suscepit, et totam legislationem M. Britanniae, quoad commercium externum et navigationem, mutaverit, nonnullis temporis intervallis novis legibus latis et pactis mercatoriis cum aliis gentibus initis, quibus major libertas mercatus commercio concessa est.

(*) Hae orationes inveniuntur in diario publico *the Courier*, d. 9 et 27 m. Maji 1820. Cf. etiam HOLMFELD, op. l. p. 10.

(†) Tales narrationes inveniuntur in dicto diario d. 20 m. Julii et 20 Septembris 1820, et d. 7 Maji et 8 Junii 1821,

transactio in legibus de iocatus commercio externo
 et navigatione sunt, existimantes, diminutionem
 prohibitionum et restrictionum remedium aptum
 saluum ad commercium externum et navigatio-
 nem promovere. (*) Hae quereae et otiosae
 effectum, ut a singulis Parlamentis coactis po-
 culibus Collegis cura mandata sit impu-
 di in commercii externi et navigationis condi-
 tionem et in remedia, quibus in duas fontes pro-
 peritate extendi possent. Ad has Collegis qui-
 busdam intervallis eorum gestum navigationis
 in Parlamento prolatas sunt in favorem maiore
 libertatis commercio concedendas, (†) donec
 tandem Germaniae Illustres opus susceperit,
 et totam legationem M. Britanniae, quoad com-
 mercium externum et navigationem, mutaverit,
 ex multis temporis intervallis nova legis lata et
 totis mercatoribus cum aliis gentibus initis, quibus
 major libertas mercis commercio concessa est.

(*) Hae orationes inventum in diario publico the
 Coaster, d. 9 et 27 m. Maji 1820. Et etiam Harward,
 op. l. p. 10.
 (†) Tales narrationes inventum in diario diario d. 20
 m. Iuli et 20 Septembris 1820, et d. 7 Maji et 8 Iulii
 1821.

PARS ALTERA.

NOVARUM LEGUM, DE MERCATUS COMMERCIO EXTERNO ET NAVIGATIONE, EXPLICATIO.

Quae in priori parte hujus libelli diximus, nos conduxerunt ad illud tempus, quo mutationes in legislatione primum a **GUILIELMO HUSKISSON** introduci coeperunt. Necessaria illa fuerunt, quoniam a rerum circumstantiis maxime pendeant hae mutationes et inde optime explicari possint. Fuerant quidem inde ab **ADAMO SMITHIO** multi scriptores celebrati qui doctrinam defenderent: » libertatem maximam utilitatem commercio praebere, » et multi homines politici iis assentiebantur; sed quotiescunque de applicatione illius doctrinae agebatur, ingens hominum copia, putantium ita suo commodo damnum illatum iri, omni mutationi restitit. M. Britanniam contendebant gloriam et prosperitatem suam debere veteri systemati legis navalis, a qua igitur non discedendum sit. Tandem vero M. Britannia necessitati cedere coacta est; et feliciter illa necessitas magnam peperit utilitatem commercio et navigationi. Non quidem sta-

tim concessa est libertas mercaturam gerendi nullis legibus circumscripta; sed sensim sensimque major facilitas concessa est, qualem peculiaris M. Britanniae status postulare videbatur. Primo principium reciprocitatis lege sancitum est. De hac igitur primo loco agemus, quoniam ab ea exordium ductum sit reliquarum mutationum. Dein exponere conabimur leges navales, et ultimo loco mutationes, quae spectant coloniarum commercium. Igitur hanc nostrae dissertationis partem in tria capita dividemus; de unius cujusque capitis argumento rursus per partes, et singulatim, acturi.

CAPUT PRIMUM.

DE JURIIUM RECIPROCITATE ET PROHIBITIONIBUS.

§ 1. *Dispositiones generales.*

In portubus M. Britanniae, secundum veterem disciplinam majora vectigalia exigebantur a navibus peregrinis, quam ab Anglicis, et illis minora privilegia concedebantur. Quamdiu ceterae gentes Europae de tali legislatione non quererentur, neque eodem modo tributa in naves Britannicas imposerent, et quamdiu nulla natio maritima sui juris extra Europam exstaret; non aderat magna necessitas a consuetudine discedendi; et M. Britannia sola potuit prohibitionibus et restrictionibus indulgere. (*) Sed hic rerum status omnino mutatus erat. Populis peregrinis cum M. Britannia certare incipientibus magnorum portoriorum et vectigalium introductione, an e re M. Britanniae erat, se in ejusmodi certamen conjicere?

(*) Vid. WALLACE, *Speech in the house of commons*, d. 7 m. Junii 1823. Haec oratio invenitur in diario publico *the Courier*, d. 8 m. Junii ejusdem anni.

Si inter M. Britanniam et aliam gentem Europae, ab utraque parte portoria aequalia exigantur ab utriusque regionis navibus, tunc quoad navigationem harum nationum idem sunt effectus ac si nulla vectigalia exigenterentur; sed haec constituunt ingens tributum in permutationem mercium harum regionum. Differunt tamen hujus tributi effectus, pro gradu differentiae, quae exstat inter utriusque regionis tributa. E M. Britannia exportantur praesertim merces coloniales et fabricatae; eo importantur pro maxima parte merces rudes, quibus indiget ad fabricationem. (*) Res fabricatae autem in regione peregrina ementur tanto majori pretio, quantum addit vectigal; et merces rudes tanto majori pretio in M. Britannia ementur. Duplici modo igitur illa vectigalia damnum afferunt M. Britanniae, 1°. quia ita in regione peregrina constituitur privilegium adversus fabricas M. Britanniae in favorem fabricarum aliarum regionum, et 2°. quia in M. Britannia tributum imponitur in materiam rudem, qua indiget ad fabricationem. (†) Praeterea diminui debet

(*) Materia rudis cujuscunque speciei industriae (mineraliis exceptis) importatur sive in totum sive pro magna parte a regionibus peregrinis. Xylinum, quod praebet occupationem 2,000,000 hominum, in totum. Serica, quae opus praebet 500,000, in totum. Lana, pro magna parte. Cannabis et Stupa pro majori parte. Lignum ad aedificandum, fere in totum, etc. Conf. HUSKISSON, *exposition of the state of the country in 1830, Speeches*, vol. III. p. 532.

(†) HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 33.

etiam consumptio rerum fabricatarum, nam hos effectus solent habere tributa. (*)

Melius igitur est maiorem libertatem populis peregrinis concedere, si illae eadem privilegia M. Britanniae concedere velint. Ita enim fides inter nationes maritimas augetur, hostilis animus et accumulatio mercatoria, quam continuo alunt prohibitiones et restrictiones, deletur et magna facilitas affertur ad merces totius mundi permuandas. (†)

Navium proprietarii vero putabant, hanc mutationem in legislatione nocituram esse navigationi. Dicebant, in M. Britannia magna tributa imposita esse in multas res, ad navium aedificationem necessarias; itaque expensas aedificationis eo maiores esse; in variis regionibus peregrinis talia tributa non exstare, atque ita naves Anglicas cedere debere peregrinis, si hae iisdem conditionibus admitterentur. Vir Amplissimus ROBERTSON, qui eorum causam in Parlamento defendebat, contendit navigationem M. Britanniae jam magnum de-

(*) SAY, *Traité*, vol. III. p. 155 sqq., et VAN PANHUY, in eximio suo *Specimine Oeconomico Politico de tributis*, (Lugd. Bat. 1833) p. 93 sqq. plurimis demonstrant, rerum consumptionem imminui, si tributa fuerint aucta.

(†) Vid. *Petition of the merchants and traders of the city of London*. Hanc petitionem legimus in diario publico *the Courier* d. 9 m. Maji 1820. Etiam GUILLIELMUS HUSKISSON, eam iterum Parlamento praelegit, cum agebatur de commercio rerum sericarum. Vid. *Speeches*, vol. II. p. 473 sqq.

trimentum cepisse ex anterioribus mutationibus in lege navali; diminutionem inde ab anno 1821 jam esse 732 navium, quae complecterentur spatium 150,000 vigesies centum pondo (*tonnen*), et praeberent occupationem 8,000 nautis. Judicabat propterea, omnes mutationes in legibus navalibus tendere ad interitum navigationis et potestatis maritimae M. Britanniae, quibus antea ad summum gloriae et potestatis fastigium pervenerat. (*)

Ad haec omnia tamen animadvertendum est, nullo modo melius navigationi consuli posse, quam prospiciendo commercio externo. Quo magis enim commercium externum extendatur, eo majoribus indiget navibus; et si extensione mercaturae omnes merces viliori pretio emere possimus, minori pretio etiam impetrari possunt omnia ad navium aedificationem necessaria. Deinde, multi sunt adversarii in recensendis magnis expensis, quae in M. Britannia ad navium aedificationem requirantur. Et recte quodammodo. Varia sunt tributa imposita in nonnullas res ad navium confectionem necessarias, quae in aliis regionibus non existunt; sed haec abrogari possunt, (†) vel saltem immi-

(*) *Speech in the house of commons* d. 4 m. Julii 1821. Cf. *the Courier* d. 5 Julii ej. a.

(†) Hoc etiam locum habuit, v. g. tributum, *stamp-duties* vocatum, abrogatum est. Cf. ELLIS, *the laws of the customs for the united kingdom of Great Britain and Ireland*, p. 4, et etiam plurima alia tributa imposita in

nui. Ab altera parte tamen naves Britannicae gaudent quibusdam privilegiis, quibus non fruuntur peregrinae: v. g. illae ordinario majores sunt, et itaque majus onus recipere possunt, quam cujus nomine inscriptae sunt actibus publicis; peregrinae tantum eandem dimensionem habent. Salarium nautarum Britannicorum variis in casibus minus est quam peregrinorum; naves Britannicae minoribus sumtibus itinera perficere solent quam aliorum populorum. (*)

Quod attinet ad diminutionem in navigatione de qua locutus est ROBERTSON; verum est illis temporibus M. Britanniae navigationem laborasse, sed eo magis opus erat ut quam celerrime mutationes in legislatione fierent, quibus navigatio extendi posset. Non enim attribuenda est illa diminutio rationibus, quas attulit ROBERTSON, nam, uti in omnibus rebus, sic etiam in navigatione anno 1820 nimis magna obtinuerat intensio; ita ut occupatione indigerent. Multae naves vendebantur, et hinc illa diminutio orta est, quae proprie est transgressio a statu praeternaturali, ad quem

res ad navium confectionem necessarias, imminuta sunt, uti deinceps videbimus.

(*) Haec opinio in Parlamento prolata est ab ampl. WALLACE, qui praefuit labori comitiorum selectorum, et illam opinionem collegit e variis documentis in Parlamento alatis. Cf. ejus oratio in Collegio Parlamenti secundi ordinis d. 4 m. Julii 1823, quae habetur in d. p. *the Courier* d. 5 m. Julii eod. a.

varia fata M. Britanniam redegerant, ad statum magis naturalem. (*)

De omnibus mutationibus tamen universe dici potest, eas nonnullis in casibus damnum afferre posse: v. g. illis mercatoribus, qui sortes suas collocarunt, nitentes auxilio restrictionum et prohibitionum, et nunc non tam subito illas sortes e commercio, his legibus fundato, recipere possunt. Propter hos tamen mutationes non sunt improbandae, sed in earum applicatione magna cautio est adhibenda.

Causa libertatis in Parlamento praevaluit; et ut etiam ceterae nationes permoverentur ad prohibitiones et restrictiones suas abrogandas, Parliamentum has dispositiones, a GUILIELMO HUSKISSON propositas, sanxit:

» Regi facultas datur jubendi cum Consilio
 » suo privato (*by his order in council*), in futurum vectigalibus jam existentibus, quae exiguntur a nonnullis productis alicujus regionis, addi adhuc partem quintam, si illa regio exigat majora vectigalia a quibusdam productis M. Britanniae, quam exigere solet ab ejusmodi productis aliarum gentium. Et eodem modo poterit imponere novum tributum in omnes merces importatas navibus alicujus regionis, quae exigit majora vectigalia a mercibus, importatis navibus Britannicis, quam si importatae sint navibus propriis

(*) Cf. § 4 C. 3 P. 1 hujus specim.

» vel quae imponere solet majora tributa in naves
 » Britannicas quam proprias; vel quae nolit con-
 » cedere ea privilegia commercio et navigationi M.
 » Britanniae, quibus natio, quae maximo favore
 » gaudet, in portibus illius regionis fruitur. Po-
 » terit etiam prohibere importationem mercium fa-
 » bricatarum a tali regione, quae prohibet, quo-
 » minus materia primaria illarum mercium expor-
 » tetur in M. Britanniam; vel imponere novum
 » tributum, in merces fabricatas alicujus regionis,
 » quae nolit concedere, ut materia primaria expor-
 » tetur in M. Britanniam, nisi solvatur quoddam
 » vectigal. Omnia tributa ita a rege imposita,
 » eandem vim habere debent, ac si hac lege im-
 » posita fuissent.» (*)

» Rex poterit, post d. 18 m. Julii 1823 conce-
 » dere, ut omnes merces, quae legitime importari
 » possint vel exportari navibus peregrinis, eadem
 » tantum tributa solvant, sive importentur, sive
 » exportentur navibus peregrinis vel Britannicis,
 » sub conditione tamen, ut apud eas gentes, in
 » quarum favorem haecce constituuntur, eadem
 » privilegia etiam concedantur navibus Britan-
 » nicis.» (†)

» Rex poterit etiam, si ita utile ei videtur, im-
 » ponere nova tributa in merces, vel iis adimere

(*) Huic legi inscribitur Act 6, Geo. 4, C. III. Cf. ELLIS, *laws of the customs*, p. 179.

(†) Vid. 4 Geo. 4 C. 77 § 1. Cf. ELLIS, op. 1. p. 379.

» privilegia , si importentur in M. Britanniam, vel ex-
 » portentur ex ea , navibus alicujus nationis , quae
 » majora tributa exigit a mercibus, vel iis minora
 » privilegia concedit , si importentur in talem regio-
 » nem, vel ex illa exportentur navibus Britannicis,
 » quam si hoc fiat navibus propriis. Haec tributa
 » imposita vel privilegia sublata , tamen non majora
 » esse debent, quam necessarium est ad talem diffe-
 » rentiam tributorum et privilegiorum inter naves Bri-
 » tannicas et proprias alterius gentis tollendam.» (*)

» Rex poterit rursus concedere et tollere ejus-
 » modi privilegia et tributa quotiescunque hoc ne-
 » cessarium esse putat.» (†)

» Rex poterit , si ita expedit, imponere tributa ,
 » quae solent dici portoria (*tonnage-duties*), in
 » naves, intrantes portus M. Britanniae et pertinen-
 » tes ad nationem peregrinam , ubi majora tributa
 » exigerentur a navibus Britannicis hujus regionis
 » portus intrantes , quam a navibus propriis. Haec
 » portoria tamen non majora esse debent, quam
 » necessarium est ad differentiam, ita ortam inter
 » naves Britannicas et dictae nationis tollen-
 » dam.» (§)

» Rex poterit concedere , ut naves peregrinae ,
 » intrantes portus M. Britanniae , solvant tantum

(*) Eodem § 2.

(†) Ibidem § 4.

(§) 5 Geo. 4 C. I. § 3 quae lex invenitur in *Pope's Merchant, ship-owner's and ship-master's import and export guide*, editio XIV.

» eadem portoria (*tonnage-duties*) ac naves pro-
 » priae. Talis concessio tamen fieri non debet,
 » antequam regi patuerit, in portubus talis regio-
 » nis nulla majora portoria (*tonnage-duties*) exi-
 » gi a navibus Britannicis, quam a propriis, et rex
 » poterit abrogare et iterum imponere haec tri-
 » buta, quotiescunque ita facere utile ei vi-
 » deatur.» (*)

Ita de libertate commercii et navigationis certa regula a Parlamento posita est. Non unicuique nationi haec libertas conceditur; hoc non fuisset tutum: sed ut recte prospiciatur navigationi propriae, et simul major libertas obtineat, Regi facultas data est concedendi omnia privilegia illis nationibus peregrinis, quae ejusmodi privilegia concedere volunt navibus Britannicis. Si vero ab his magna portoria exigant, rex potest in illarum naves imponere portoria, quae tollant omnem differentiam inter naves Britannicas et peregrinas.

Hac facultate primum Rex usus est erga Provincias Unitas Americae Septentrionalis. Quamvis legibus, anno 1822 latis, (†) commercium inter illas et insulas Indiae Occidentalis, ordinatum esset, tamen nihilominus perrexerunt exigere portoria, (*tonnage-duties*) tam a navibus, quam ab oneribus M. Britanniae. Rex propterea, ut differentia, orta inter naves Britannicas et Americanas,

(*) Ibidem § 4 et 6.

(†) De hisce legibus egimus in fine, Cap. I. Part. I.

tolleretur, lege speciali (*order in council*) imposuit tributum (94 cents per ton) in navem et tributum (60 cents per ton) in merces. (*)

Nonnullorum populorum commercio et navigationi conceditur quidem libertas, quae aliis denegatur; sed propterea dici non potest, legislationem M. Britanniae hac de re esse incertam. Principium libertatis, lege sancitum, stat; sed hujus principii applicatio pendet non tam a M. Britannia quam ab aliis populis, et propterea quodammodo est incerta; sed nova legislatio unicum tantum propositum sibi habuit, quod consistit in eo, ut veteres prohibitiones et restrictiones abrogentur et quantum fieri possit libertas commercio et navigationi concedatur: hac in re lento gradu progressa est. (†)

(*) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 225.

(†) Legislationem M. Britanniae de commercio et navigatione non incertam esse dicendam, contendit etiam vir nob. G. K. VAN HOGENDORP, in libro, a viro Cl. H. W. TIJDEMAN, edito *Advijs over de verhandeling over de oorzaken van het verval des Nederlandschen Handels*, quo libro p. 19 sqq. refellit VAN OUWERKERK DE VRIES, virum singulari notitia de rebus ad mercaturam pertinentibus excellentem, qui existimat institutum M. Britanniae hodie esse admodum dubium. Cf. *Verhandeling over Neêrlands Koophandel*, p. 208 sqq.

§ 2. *Commercium cum Borussia et aliis
populis Europae septentrionalis.*

Rex Borussiae fuerat primus, qui post Americanos adigeret M. Britanniam ad politiam suam de mercatura et navigatione mutandam. Veteres prohibitiones et restrictiones aegre ferens, decrevit eodem modo adversus M. Britanniam agere. Consilium patefecerat navigationem propriam sui populi extendendi, et utendi iisdem remediis, quibus M. Britannia talem in finem usa erat. Lege d. 20 Junii 1822 prohibuit omnes naves peregrinas ab exercendo commercio litorali, et constituit ut magna vectigalia exigerentur a navibus peregrinis portus Borussiae intrantibus vel inde egredientibus. Ab hac dispositione tamen excipiebantur naves earum regionum, quae cum Borussia pacta inierant, quibus ejus naves iisdem conditionibus ac proprias admitterent et quae aliis ex causis eodem modo agerent erga naves Borussiacas atque erga suas. (*)

Borussia cum Regno Belgico, Dania et Rebuspublicis Unitis Americae Septentrionalis convenerat, ut quoad navigationem inter suas regiones mutua reciprocitas obtineret, et lex illa brevi tempore etiam M. Britanniam permovebat ad idem facien-

(*) Cf. *Cabinet order of the 20 th. June 1822, for the encouragement of home shipping*, cit. apud HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 37.

dum. In nova enim rerum conditione Britanni non amplius poterant agere commercium cum Borussia; solebant inde exportare lignum et alias res, a quibus propter exiguum valorem tanta portoria, nova lege imposita, exigi non poterant. Magnus numerus navium, antea hoc commercio occupatarum, nunc occupatione destitutus erat. Querelae hac de re a navium proprietariis ad Parlamentum afferebantur et etiam a parte Imperantis agebatur cum rege Borussia; sed hic minabatur se insequenti anno exemplum M. Britanniae accuratius imitaturum, et etiam impositurum magna tributa in onera, quae naves peregrinae allaturae sint. (*) Hic rerum status tamen continuari non poterat, nisi magno cum detrimento navigationis. Duo tantum aderant remedia quae M. Britanniae Imperans adhibere poterat: (†) 1°. Poterat imponere talia vectigalia in naves Borussiacas, quae omnem tollerent differentiam inter hujus regionis et M. Britanniae navigationem; sed si tunc rex Borussiae iterum imposeret tributa, oriretur quoad hoc tale certamen, cujus finem nemo praevidere poterat, et quod fortasse, post certum temporis spatium, M. Britanniam cogeret ad abroganda omnia tributa;

(*) Cf. HUSKISSON, l. l. p, 40.

(†) Erant qui tertium remedium afferrent, nempe Britannia debebat, ne cogeretur a veteri instituto discedere, vi cogere regem Borussiae ad hanc legem iterum abrogandam. Hoc summam injustitiam fore, nemo quidem negabit.

uti antea eam Americani jam coegerant. Alterum remedium erat, ut M. Britanniae et Borussiae Imperantes convenirent de mutua reciprocitate navibus suis invicem concedenda. Hoc remedio uti decrevit imperans pacto inito d. 2 m. Aprilis 1824, (*) quo ambo convenerunt: 1°. ne post d. 1 m. Maji ejusdem anni naves Borussiacae intrantes vel egredientes portus M. Britanniae, et naves Britannicae intrantes vel egredientes portus regis Borussiae, invicem subjectae sint aliis vectigalibus, quam quae exiguntur a navibus propriis, tales portus intrantibus vel egredientibus.

2°. Omnes merces, quas alteruter contrahentium debet suae terrae suaeque industriae, et quas licet importare in portus M. Britanniae et Borussiae, vel inde exportare, navibus unius, eodem modo possunt etiam importari in illos portus, vel inde exportari, navibus alterius nationis.

3°. Omnes merces peregrinae, quas licet importare e M. Britannia in portus Borussiae navibus Britannicis, ibi tantum subjectae erunt iisdem vectigalibus, quae exiguntur ab iisdem mercibus, si importentur navibus Borussiacis, et invicem eadem reciprocitas obtinebit ratione earum mercium peregrinarum, quas licet e Borussia importare in portus M. Britanniae, navibus Borussiacis.

4°. Ab omnibus mercibus, quas licet importare

(*) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.*, tom. X, P. 11, p. 434, sqq.

in portus alterutrius regionis, exigentur eadem vectigalia, utrum importentur navibus alterius nationis, an propriis, et item omnes merces, quas licet exportare e portibus alterutrius regionis fruuntur iisdem privilegiis (*bounties, drawbacks and allowances*), utrum exportentur navibus alterius nationis an propriis.

5°. Et ultimo loco conventum est, ne in ulla emptione mercium peregrinarum, ab imperante alterutrius regionis facienda, ulla ratio habeatur navis, qua tales merces allatae sint.

Non diu post M. Britanniae rex haec privilegia etiam extendit ad alios populos Europae septentrionalis. Pactum iniit cum Dania d. 16 m. Junii 1824, (*) dein cum Civitatibus Hanseaticis d. 29 m. Sept. 1825. (†) Verum propter parvam extensionem territorii harum Rerumpublicarum hoc pacto, articulo V et VI, speciale privilegium concessum est earum navibus, nempe ut navis ad alterutram earum pertinens, quoad commercium cum M. Britannia agendum, considerata sit pertinere ad quamvis harum trium rerumpublicarum. Tandem etiam pactum initum est cum Suecia et Norvegia d. 10 m. Aprilis 1826, (§) quo de iisdem rebus conventum est ac inter M. Britanniam et Borussia. Insuper adhuc hoc pacto agitur de com-

(*) Cf. MARTENS, ibidem, tom. X. P. 11, p. 461 sqq.

(†) Cf. MARTENS, ibidem, p. 810 sqq.

(§) Cf. MARTENS, ibidem, p. 912 sqq.

mercio coloniarum, sed de his infra videbimus.

Imperans videtur prudenter fecisse non ineundo novum certamen vectigalium etiam cum quovis Europae populo, sed concedendo his populis easdem facilitates, quas jam ante decem annos concesserat Provinciis Unitis Americae Septentrionalis. Hae in commercio, navigatione, et potestate maritima sunt aemuli M. Britanniae maxime reformidandi; non tutum igitur est conferre ad illarum provinciarum potestatem maritimam extendendam, concedendo iis majora privilegia quam aliis populis, a quibus quoad hoc nihil metuendum est; nam dicti populi tum situ, tum aliis ex causis, nunquam M. Britanniae metum incutere possunt. Non probabile est, hos populos cum M. Britannia unquam disceptaturos de imperio maris, neque eorum interest, aliis populis, tale certamen ineuntibus, auxilium ferre. Tam bello quam pace unicum tantum sibi propositum, prospiciendo occupationi suae navigationis in mari, redditus privatos civium securos reddere. Si tamen haec pacta efficerent, ut in futurum major quaedam pars commercii inter M. Britanniam et illas nationes harum navibus exerceatur, hoc quidem malum est, sed e rerum circumstantiis ortum, illud arceri non potest; et hoc in casu utile tamen est, incrementum, quod in navigatione peregrina obtinet, dividi, inter illos populos, a quibus non tantum M. Britanniae nihil metuendum, sed qui etiam tempore belli magnum auxilium afferre pos-

sunt. Tunc enim Imperans indiget omnibus nautis indigenis ad militiam maritimam, et facile fieri posset ut naves mercatorias sine occupatione jacerent inopia nautarum, nisi illarum nationum nautae magnam facilitatem afferrent ad naves mercatorias exstruendas, et ita commercium externum exercendum. (*)

Ad illud, quod vulgo objicitur, naves Britannicas propter majores expensas aedificationis, cum navibus illarum regionum certare non posse, observandum est: naves Britannicas quidem majoribus sumptibus, sed tamen melius confici et magis aptas ad transportationem mercium fabricatarum aliarumque ingentis valoris, cum illae magis aptae sint ad merces rudes et minoris valoris transportandas. Praeterea sunt quaedam merces, quarum mercatura tantum parvis sumptibus exerceri potest. Si nunc magnis portoriis naves peregrinae ab hoc commercio arcentur, illud non acquiritur navibus Britannicis, sed omnino perit.

§ 3. *Commercium cum Francia.*

M. Britanniae Rex facultate, ei nova lege reciprocity (*reciprocity duties bill*) concessa, etiam usus est erga Franciam, pacto mercatorio cum hoc populo inito die 26 m. Januarii 1826. (†)

(*) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 43.

(†) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.*, T. X. P. II. p. 884 sqq.

Hoc pacto *primo* sancitum est, ne, inde a d. 5 m. Aprilis ejusdem anni, de navibus Francicis, oneratis venientibus a portubus Franciae, et non oneratis venientibus a portubus quibuscunque, vel oneratis proficiscentibus in portus Franciae, et non oneratis proficiscentibus in portus quoscunque, ne de his navibus in M. Britanniae portubus exigantur ulla majora portoria (*droits de tonnage, de port, de phares, de pilotage, de quarantaine*), quam quae exiguntur in iisdem portubus de navibus Britannicis, intrantibus vel proficiscentibus, oneratis vel non oneratis eadem itinera perficientibus; et contra in Franciae portubus nulla alia portoria exigentur de navibus Britannicis, quam quae in eodem casu exiguntur de navibus Francicis. Franciae Rex tamen stipulatur, ut haec portoria ordinare possit secundum normam, qua in M. Britannia ordinata sunt; ceteroquin propositum suum declarat, ea diminuendi secundum reductionem, quae fortasse in posterum in M. Britannia fiet.

Secundo statutum est, ne merces, quas lege e portubus Franciae in M. Britanniae portus importari licet, si eo importentur navibus Francicis, aliis vectigalibus obnoxiae sint, quam si importentur navibus Britannicis. Et contra, idem juris erit in portubus Franciae ratione mercium, quas eo e portubus M. Britanniae importari licet. Ratione mercium Asiae, Africae et Americae Franciae rex eandem regulam, quae in M. Britan-

nia viget, secuturus est. Hae merces, nempe, non poterunt ex illis regionibus vel aliis importari in Franciam navibus Britannicis, neque e M. Britannia navibus Britannicis, Francicis aliisque ad consumptionem domesticam; importatae vero, quominus ibi deponantur et rursus exportentur, non prohibentur. Merces regionum Europae importari non licet navibus Britannicis in Franciam ad domesticam consumptionem, nisi hae naves onus receperint in quodam M. Britanniae portu; M. Britanniae Rex constituet, si ita utile ipsi videatur, similem restrictionem ratione mercium Europaearum, quas naves Francicae in M. Britanniam importent.

Tertio, de exportatione mercium, quae ex unius vel alterius contrahentium portubus lege exportari possunt, convenerunt, ut de illis eadem vectigalia exigenda sint, sive navibus Francicis exportentur, sive Britannicis, dummodo naves proficiantur ex portubus unius in portus alterius regionis. Atque sancitum, ut hae merces iisdem privilegiis, in portubus utriusque contrahentium constitutis, fruantur, sive navibus Britannicis exportatae sive Francicis.

Quarto, constitutum est, ne tertius quis, ratione navigationis inter duas regiones, acquirere possit maiora privilegia, quam quae nova conventionem, stipulata sunt in favorem navium Franciae et M. Britanniae.

Quinto, navibus piscatoriis, quae propter tem-

pestatem refugium quaerunt in portus alterutrius contrahentium, conceditur, ne ab iis exigantur ulla vectigalia vel portoria, dummodo hae naves nullum onus ibi recipiant vel exonerent.

§ 4. *Commercium cum Austria.*

Etiam cum Austria pactum mercatorium pepigit M. Britannia, secundum novam legem reciproci-
tatis comparatum. Hujus pacti, d. 21 m. Dec. 1829 initi, hae fuerunt dispositiones, quae effectum habiturae essent a d. 1 m. Febr. 1830. (*)

Primo, de navibus Austriacis, portus M. Britanniae intrantibus vel inde proficiscentibus, et de navibus Britannicis, portus Austriae intrantibus vel inde egredientibus, nulla alia portoria exigentur, quam quae in illis portubus exiguntur nunc, vel in posterum exigentur de navibus propriis.

Secundo, omnes merces territoriorum contrahentium, quarum importatio in portus Austriae et M. Britanniae, vel quarum exportatio ex iisdem portubus, fieri potest navibus propriis, eodem modo eo importari vel inde exportari possunt navibus alterius contrahentium.

Tertio, omnes merces, quas M. Britannia non debet suae ditioni suaeque industriae, et quae tamen ex harum regionum portubus importari pos-

(*) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.*, T. XII. p. 400 sqq.

sunt in portus Austriae navibus Britannicis, ibi iisdem vectigalibus tantum obnoxiae erunt, quibus importatae navibus Austriacis obnoxiae fuissent. Idem juris erit in portibus M. Britanniae ratione mercium, quas Austria non suae ditioni suaeque industriae debet, et quae legitime in M. Britanniam importari possunt navibus Austriacis.

Quarto, omnes merces, quae in portus unius contrahentium importari possunt, ibi iisdem vectigalibus subjectae erunt, sive importentur navibus propriis sive navibus alterius. Contra omnibus mercibus, quae ex portibus contrahentium exportari possunt, eadem privilegia conceduntur, sive propriis, sive alterius navibus exportatio fiat.

Denique inter Austriam et M. Britanniam nonnulla constituta sunt ad colonias pertinentia. Sed de his infra videbimus.

§ 5. *Commercium mercium sericarum et aliarum.*

Reditibus publicis anno 1824 superantibus expensas, regis ministri in Parlamento proposuerunt ut quaedam tributa diminuerentur. Sperabant ita non tantum solatium quoddam populo praebere, sed etiam industriae et commercii prosperitatem extendere. Primo loco volebant abrogare prohibitiones magnaque tributa, quibus commercium mercium sericarum subjectum erat, et novis

legibus illi majorem libertatem concedere. (*) Fabricatores autem harum mercium existimabant, omnes mutationes hac in re damnosas esse fabricis Anglicis. Habuerunt plurimos defensores in Parlamento, qui multis contra novam legem egerunt. De horum et ministrorum argumentis, in Parlamento prolatis, paucis agemus.

Primo loco institutum prohibitionum videtur pugnare contra honestatem. Eo enim existente vectigalium officiales jus habent omnes personas, omniaque aedificia examinandi et perscrutandi, an fortasse merces sericae clam introductae condantur. Variis aliis remediis adhuc uti possunt ad eas investigandas, quae omnia humilia et ab omni honestate remota ponenda sunt, neque abrogari possunt nisi abrogatis prohibitionibus. (†)

A fabricatorum defensoribus, et quidem a nonnullis qui ceteroquin commercii libertatem valde commendant, contenditur, illam commercio mercium sericarum applicari non posse, nisi magno detrimento afficiantur harum mercium fabricae, et hoc detrimentum adeo magnum fore credebant, ut brevi tempore hae fabricae omnino periturae essent. Francia enim excellebat fabricis mercium sericarum; ibi fabricantur pulchrae et parvo tantum pretio; in Anglia contra nondum ad illud fastigium pervenerunt fabricae, et cum salarium

(*) Cf. d. p. *the Courier* d. 25 Febr. 1824.

(†) HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 237.

opificum ibi majus sit quam in Francia, neque hoc compensetur machinis, quibus alioquin M. Britannia valet, non possunt certare cum Francicis. Metuendum igitur est, ne abrogata prohibitione in posterum tantum merces sericae e Francia importatae in M. Britannia consumantur, et sic fabricae propriae intereant. (*) Anno 1820, quum in superiori Parlamento Collegio ageretur de commercio cum Francia, vir nobilissimus LIVERPOOL dicebat, dolendum esse fabricas mercium sericarum in M. Britannia exstare, et valde improbabat prohibitiones et alias leges, quae ad tam artificialem rerum statum contulerant; sed simul judicabat eas nunc abrogari non posse, nisi damnum inferatur fabricis propriis, quibus circiter 50 vel 60,000 hominum occupentur. (†)

Illud, quod dicitur de majori salario opificibus Britannicis, quam Francicis, solvendo, negari non potest. Sed hoc non debet esse ratio, quare specialiter commercio mercium sericarum nulla libertas concedenda sit, cum etiam in aliarum rerum fabricis idem obtineat, quibus tamen M. Britannia cum

(*) Ampl. BARING, *Speech in the house of commons*, d. 5 m. Martii 1824, multis egit contra has mutationes, vir ille, qui primus anno 1820 magno cum ardore commercii libertatem Parlamento commendaverit, tanquam aptum remedium, quo M. Britannia e sollicitudinibus, quibus tunc laborabat, retrahi posset.

(†) Cf. *Speech in the house of lords*, d. 27 Maji 1820, quae habetur in d. p. *the Courier*, d. 28 Maji ejusd. anni.

aliis populis certare potest v. g. in fabricatione Lanae et Xyli-Bombycis. Praeterea saepe observatum est, opifices Anglicos majus quidem salarium accipere, sed etiam diligentiores esse quam peregrinos. (*)

Quid effecturae sint mutationes in legislatione de commercio mercium sericarum, optime dijudicari potest ex historia aliorum generum industriae. Ante quadraginta circiter annos commercium lanae in eadem erat conditione ac his temporibus erat commercium mercium sericarum; magnis restrictionibus et prohibitionibus subjectum erat. (†) Comparemus nunc ejus progressus cum fabricatione Xyli Bombycis, cui liberaliora principia applicata erant, et quae tamen eandem industriam Indiae-Orientalis, ubi merces opificum parva est, continua exercitatione magna peritia exstat, et materia primaria ad manum est, vicit.

Anno 1780 exportatae Xyli-Bombycis fabricatae valor erat 355,000*l.* Anno 1785, duobus annis post restitutionem pacis elapsis, erat 864,000, cum valor lanae fabricatae, eodem anno exportatae, erat 4,000,000*l.* Sed ab eo inde tempore usque ad annum 1822 Xyli-Bombycis exportatio crevit ad 33,337,000*l.* Lanae exportatio tantum ad

(*) Cf. WALLACE, *Speech in the house of commons*, d. 8 m. Martii 1824.

(†) Vectigal impositum erat in importationem materiae primariae ad 33 p. ct., quod deinde auctum est ad 50 p. ct. in favorem agriculturae. Cf. WILSON, *Speech in the house of commons*, d. 9 m. Aprilis 1821.

6,000,000 *l.* Ita fabricatio Xyli-Bombycis crevit quoad exportationem, sed etiam hujus consumptio domestica his annis valde crevit, et statui quidem potest adscendisse ad valorem 32,000,000 *l.* Si ab hac summa deducantur 6,000,000 *l.*, tanquam pretium probabile materiae primariae restant 26,000,000 *l.*, quod redit ad sortium proprietarios, opifices aliosque harum mercium fabricatione occupatos. (*) Patet igitur, si onera et restrictiones auferantur alicui generi industriae, non tantum auxilium praeberi ad extensionem horum tributorum et restrictionum, sed fundamentum poni conaminibus industriae, quorum effectus sunt ultra hominum calculationes (†) Et illae res, quibus homines hac extensione industriae occupati indigent, iterum majus auxilium praebent agricolis, quam omnes leges, quae pretium artificiale producere debent.

Magnum etiam impetum dat talis extensio novis repertis; quae quidem singulis temporibus, nonnullis qui manu fabricant, nocent, sed effecerunt tamen, ut majores sortes et plures homines fabricatione occupati sint.

In commercio mercium sericarum nullus talis

(*) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 246 sqq.

(†) Cf. *Report from the select committee of the house of commons, appointed to inquire into the means of extending and securing the foreign trade of the country*, d. 8 m. Julii 1820. Habetur in d. p. *the Courier* d. 20 m. Sept. 1820.

impetus obtinuit, quoniam importatio mercium sericarum alibi fabricatarum omnino prohibebatur; gaudebat monopolio, quod hic eosdem effectus habuit, quos semper habere solet; nempe producit indifferentiam in emendationibus adhibendis, exstinguit omnem ardorem investigandi in remedia, quibus res optimae et minimo pretio produci possint. (*) Huic monopolio tribuendum est, M. Britanniam in fabricatione mercium sericarum inferiorem esse aliis populis. In machinis non introductae sunt emendationes, quae tollere possunt differentiam in pretio laboris existentem. Fabricatores, monopolio a concertatione seu concurrentia tuti, contenti sunt parvo sed certo lucro et nullam curam adhibent, ad experiendum, quomodo majora lucra acquirere possint. Prohibitione sublata, coacti quidem sunt aliam viam ingredi, et investigare remedia, quibus in posterum aemulationem peregrinorum ferre possint. (†)

(*) Recte enim animadvertit ROBERTSONIUS, *History of America*: » Under the restraint and oppression of a monopoly the spirit of discovery languished, » p. 17.

(†) Animadvertum est, quod hac de re dixit HUSKISSON, *Speeches*: » The time has been, when it was found quite » a sufficient reason for imposing a prohibitory duty upon » a foreign article, that it was better than we could make » at home; but I trust, when such calls are made upon » this house hereafter, our first answer at least will be, » let us see what can be done by competition; first try » to imitate, and by-and-bye, perhaps, you will surpass » your foreign rival, » vol. II. p. 343.

Si fortasse prohibitiones utiles essent industriae M. Britanniae, tamen eos effectus non habere possunt, quos legislator sibi proposuit. Nam non obstante prohibitione, merces sericae peregrinae clam importantur neque a territorio Britannico arceri possunt, quia homines summi ordinis eas magno pretio emunt et fortasse ideo tantum eas habere cupiunt, quia magno pretio tantum acquiri possunt. (*)

Ita oritur commercium fraudulentum, quod maxime nocet civitati. Multi enim homines qui alioquin industria sua profuissent salutis publicae, nunc sibi lucrum quaerunt fraude et eodem modo liberos suos educant. Optime hoc arceri potest, si prohibitiones et restrictiones auferantur, et ita premium adimatur mercatoribus, illud exercere solentibus.

Quoniam tamen fabricae in M. Britannia nondum ad idem fastigium artis pervenerunt ac in aliis regionibus, praesertim in Francia; non tutum esset, merces sericas peregrinas ab omni onere liberas admittere, sed potius, prohibitione sublata, ei supponere vectigal quod differentiam pretii tollat et efficiat, ut fabricae Britannicae aemulationem pere-

(*) Hoc verum esse, exinde colligi potest, » saepe rerum
« sericarum Francicarum picturam in M. Britannia imita-
» ri, quo facto tales merces mittuntur ad urbem *Brighton*
» vocatam, ubi a piscatoribus et aliis, qui res peregrinas
» furtim introducere solent, venduntur magno pretio tan-
» quam Francicae.» Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 252.

grinorum ferre possint. Haec vectigalia deinceps diminui possunt, ratione habita emendationum, quae in fabricatione locum habebunt.

Alia adhuc ratio exstabat, quae prohibebat, quominus in M. Britannia tam parvo pretio merces sericae producerentur, quam in aliis regionibus. Vectigal impositum erat in importationem materiae rudis et in sericam jam ad fila redactam, quamvis, ut hoc onere merces sericae fabricatae in nundinis peregrinis quodammodo liberarentur, iis concedebatur restitutio vectigalis (*drawback*), si exportarentur. Melius tamen videtur naturalem rerum cursum sequi et fabricatoribus, onere sublato, occasionem praebere, ut minori pretio fabricentur, et hoc modo aemulationi in nundinis peregrinis pares sint. (*)

Hae rationes commoverunt regis ministros ad onus, in importationem materiae rudis impositum, et praemium, exportationi concessum, omnino tollendum, vectigal, in importationem sericae jam ad fila redactae impositum, diminuendum, parvoque tantum tributo hujus rei fabricas protegendum. (†)

Sed hic iterum ortae sunt difficultates, sc. a quonam tempore hae mutationes effectus habiturae essent.

(*) Cf. *Third report from the select committee of the house of lords, appointed to inquire into the means of extending and securing the foreign trade of the country*, d. 8 Junii 1821. Habetur in d. p. *the Courier* d. 28 Junii 1821.

(†) Cf. ELLIS, *Laws of the customs*, p. 309.

Consumentes, cum harum mutationum conscii sint, possunt differre emtionem mercium sericarum fabricatarum, existimantes se eas post remissionem tributi minori pretio emere posse. Sed hoc efficeret, ut interim multi opifices occupatione destituerentur. Igitur ad hoc, quantum fieri potest, evitandum, tempus intermedium quam brevissimum esse debet. Hunc in finem statutum est, ut mutationes vectigalium materiae rudis, et jam in fila redactae, jam effectum habeant a d. 25 m. Martii 1824. (*)

Secundo, cum fieri possit, ut fabricatores magnam abundantiam materiae rudis, uti et jam in fila redactae habeant, a qua vectigal pristinum jam exactum est, illi exinde magnum detrimentum caperent. Ut huic difficultati tamen occurreretur, hae dispositiones factae sunt: Fabricatoribus conceditur facultas, materiam rudem et in fila jam redactam deponendi in aedificiis ad eam recipiendam selectis (*warehouses*), et illic recuperandi vectigal ab ea jam exactum. Post d. 25 m. Martii possunt iterum merces suas recipere ex illis aedificiis, dummodo solvant novum tributum. Porro iis, qui sibi proposuerant merces sericas elaboratas exportare, conceditur facultas eas deponendi ante d. 25 m. Martii in iisdem aedificiis, et ac-

(*) Disputationes de commercio mercium sericarum in Parlamento praesertim habitae sunt d. 8 m. Martii 1824. Cf. d. p. *the Courier*, diei insequentis.

eipiendi praemium (*drawback*), quamvis exportatio demum obtineat post illud tempus. Hoc statutum est, ut aequali gradu essent cum iis, qui materiam rudem acquisiverunt post remissionem tributi.

Ita, quantum fieri potest, succurritur fabricatoribus et opificibus. Nonnullis quidem in casibus oritur damnum, nempe cum materia jam elaborata et distributa sit; qui hujus copiam quandam habet, detrimentum capit e diminutione pretii e mutationibus orta, sed tales effectus semper habere solent mutationes, nonnullis nocent, quibus legislator auxilium praebere non potest; praeterea hoc damnum non tam magnum erit, cum variis temporibus major fuerit fluctuatio in pretio mercium sericarum, quam qua nova remissio tributi constat. (*)

Vetus prohibitio mercium sericarum alibi fabricatarum importationis omnino sublata est, sed in ejus locum in posterum exigi potest a mercibus sericis peregrinis fabricatis tributum 30 pro centum *ad valorem*. Hoc tributum videtur sufficere protegendis fabricis propriis, cum a rerum peritis differentia inter merces sericas ejusdem generis in M. Britannia et Francia fabricatas aestimatur 25 pro centum.

Nova lex effectum habere incipiet post d. 5 m. Julii 1826, ut fabricatores interim quoddam tem-

(*) Cf. HUSKISSON, *Speech in the house of commons*, vol. II. p. 257.

pus habeant ad necessarias praeparationes faciendas. (*)

Sicuti in rerum sericarum, sic in omnium aliarum rerum importationem tributa ordinata sunt, nova lege anno 1825 lata, cui nomen est 6 Geo. 4 c. 111. (†) Ea omnia tam copiose exponere, ac fecimus ratione commercii mercium sericarum non possumus, nisi magnum aliquod volumen conscribendum sit, neque etiam necessarium est. In sericarum fabricatione M. Britannia, uti in nulla aliarum rerum, inferior est peregrinis; vectigalia, quibus illa aemulationi peregrinorum par redditur, possunt igitur esse norma rationis agendi circa reliquas. Nova lege etiam omnes prohibitiones importationis mercium peregrinarum, abrogatae sunt; et tributum 30 pro centum *ad valorem* maximum est quod ab iis exigi possit. Majora vectigalia exigere non utile est, quia tunc percipit mercator fraude utens illud, quod aerario debetur; et si differentia in aemulatione cum peregrinis major est, quam ut compensari possit 30℥. pro centum, melius est hoc in casu, talium rerum fabricas non tueri et permittere, ut consumens parvo pretio illas res a peregrinis emat. (§) A multis exiguum tantum vectigal exigitur. De nonnullarum mercium vectigalibus paucis tantum videamus.

(*) Cf. ELLIS, *Laws of the customs*, p. 309.

(†) Enumerationem horum tributorum praebet ELLIS, op. 1. inde a pag. 188—374.

(§) HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 342.

M. Britannia fabricatione Xylini superior est omnibus regionibus peregrinis, etiam India Orientali, ubi materia primaria oritur et pretium laboris exiguum est. Non tantum nihil metuendum est ab aemulatione peregrinorum in nundinis domesticis; sed nec etiam in nundinis extraneis, cum exportatio Xylini anno 1824 pervenerit ad valorem 30,795,000 *l.* (*) Stultum igitur erat illam fabricationem protegere magnis tributis, 75 *l.* pro centum, 67 *l.* 10 s. et 50 *l.* pro centum, uti antea exstiterunt; qua propter in posterum tantum 10 *l.* pro centum exigi posse de Xylino peregrino statutum est, quod sufficit compensationi parvi tributi, impositi in importationem materiae primariae. (†)

Fabricatio Lanae maximo fruebatur favore. Legislatio antea, quantum fieri posset, conabatur illam protegere, et sese hunc in finem inmiscibat omnibus negotiis ad illam pertinentibus; et nihilo minus ejus extensio longe distat ab extensione, quae obtinuit in fabricatione Xylini, quae non illo favore fructa est. Propterea pro magnis vectigalibus in hujus importationem impositis, variantibus a 50 *l.* pro centum usque ad 67 *l.* 10 s., suppositum est tantum tributum 15 *l.* pro centum *ad valorem.* (§)

Tributa, importationi metallorum imposita, etiam valde diminuta sunt. De hisce tamen multis ac-

(*) HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 330.

(†) Cf. ELLIS, op. l. p. 236.

(§) Cf. ELLIS, op. l. p. 372 in fine.

tum est in Parlamento, quia fodinarum proprietarii existimabant iis magnum damnum afferri. Tributum in importationem ferri impositum, quod singulis modis in eorum favorem auctum erat ad 6 *l.* 10 *s.* (*per ton*), nova lex reduxit ad 1 *l.* 10 *s.* (*) Pretium ferri undique praesertim a Suecia, importati, exinde valde diminui debet, quo facto ingens auxilium praebetur omnibus fabricis; nam nulla exstat fabrica in M. Britannia, quae non magna copia rerum ferrearum utatur; hae possunt igitur in posterum minoribus sumptibus producere. Exstant etiam in M. Britannia ingentes fabricae, ubi ferrum rude elaboratur in navigationis et aliarum rerum usum; cum hae onere liberatae sunt utendi ferro domestico, quod vitiosum est, non tantum navigatio Anglica inde magnum solatium percepit, sed etiam consumptio ferri, ita in M. Britannia elaborati, per totam Europam crevit et locum dedit ad magnam extensionem fabricarum in M. Britannia. Eodem modo tributa in alia metalla imposita diminuta sunt et ita illo onere liberata est navigatio, de quo navium proprietarii querebantur, cum in Parlamento de principio reciprocitatis agebatur. (†)

Ita innumerabiles mutationes introductae sunt, quas tamen omnes enumerare non possu-

(*) Cf. ELLIS, op. l. p. 261.

(†) Cf. hujus speciminis, p. 57.

mus. (*) Sufficiat, si tradimus regulas, quas legislator secutus est. Omnes prohibitiones in importationem mercium peregrinarum abrogatae sunt, quoniam inutiles sunt, nam res prohibitae clam importantur; propter eandem rationem abrogata sunt magna vectigalia. Summum tributum, quod exigi potest de mercibus peregrinis fabricatis, statutum est 30 *l.* pro centum *ad valorem*. Hoc tributum quidem magnum est, sed illius auxilio opus est, ut quaedam fabricae in nundinis domesticis protegantur contra aemulationem peregrinorum populorum. A paucis mercibus tantum illud maximum vectigal exigitur; in plurimas merces parvum tantum tributum impositum est.

Sunt fortasse, qui dicant, M. Britanniam quidem institutum commercii libertatis profiteri, in legislatione vero illi non obtemperare, quum magnis illis vectigalibus in plerisque casibus, haec commercii libertas inanis fit. Ad haec tamen observandum, monopolia, quibus M. Britannia per varia saecula usa erat, locum dedisse ad originem multarum fabricarum. Has vero nunc suo fato tantum relinquere, iniquum esset. Par est le-

(*) Plurima illa de re habentur apud HUSKISSON, *Exposition of the foreign commercial policy of the country, Speeches*, vol. II. p. 329—362, et illius *Speech on the customs duties acts*, ibid. p. 427—437. Cf. etiam d. p. *the Courier*, d. 26 m. Martii 1825, et *First Report from the select committee of the house of lords*, quod habetur in d. p. *the Courier*, d. 20 m. Julii 1820.

gislacionem tueri id, cujus originis causa fuit. Hoc necessarium non esset, nisi monopolia existissent. (*) Propterea tamen non improbamus monopolia. Fieri potest, ut sint utilia, cum novae mercaturae speciei auxilium praestent, sed conditio addi debet, ut in certum tantum annorum numerum concedantur, ne transeant in aliud quid, quod saepe dicitur *Patent*. Illi vero errare videntur, qui tantum attendant, utrum valeant illa mercaturae genera, quae monopolio gaudent, an non valeant; si vero valeant, dicant: mercaturam florere civitatemque. Veras autem illorum, e monopolio redeuntium, lucrorum causas si diligentius perscrutamur, videmus ea non oriri e vera productione, verum potius e tributis consummentibus impositis, in favorem monopolio fruuentium. (†)

Monopoliorum institutum ita dereliquit M. Britannia novamque viam ingressa est, adaptam ad praesentem ejus statum. Ita opportunitas data est, ut merces peregrinae importentur, quo facto

(*) Cf. STORCH, II. p. 467. » Si le pouvoir n'accorde
» dait jamais des monopoles, on ne verrait s'élever que
» des fabriques, qui pourraient soutenir la concurrence;
» c'est à dire, qui seraient utiles à l'état. »

(†) De monopoliorum damnis egit Consult. P. W. ALSTORPHIUS GREVELINK, in eximio suo *Specimine Oeconomico-Politico Juridico de summi Imperantis cura, quae dicitur indirecta, in industria promovenda*, p. 98 sqq. (Lugd. Bat. 1832.)

oriri debet aemulatio salutifera industriae indigenarum. Ut fabricae Britannicae eo facilius in nundinis peregrinis possent cum ceteris aemulari, legislator, quantum fieri potuit, diminuit tributa, imposita in importationem materiae rudis, vel pro parte jam elaboratae. Et ultimo loco plurima tributa, in navigationem imposita, abrogavit, vel diminuit.

Diminutiones tributorum in importationem mercium peregrinarum, efficere debent, ut nationes peregrinae sequantur principia reciprocitatis. Et quamvis tributa nova lege 6 Geo. 4 c. 111, enumerata sint, tamen hoc non impedit, quominus Rex facultate sua utatur ea diminuendi vel augendi, uti ei lege reciprocitatis concessa est, ratione nonnullorum populorum, cum quibus pacta mercatoria inire velit.

§ 6. *De instituto depositiorum publicorum* (warehousing-system.)

Secundum hoc institutum a mercibus peregrinis, quae in M. Britanniam importantur, nulla vectigalia exiguntur, si in aedificiis eo destinatis colligantur et inde iterum exportentur in regiones peregrinas. Possunt etiam hae merces, quarum importatio alioquin non est prohibita, ex illis aedificiis transferri in consumptionem domesticam, sed hoc in casu iisdem conditionibus subjectae sunt, ac si ab initio ad eam consumptionem im-

portatae essent. Sed cum hoc in casu vectigalia ab iis demum exigantur eo tempore, quo trans-eunt in consumptionem, haec temporis remissio magna praebet commoda mercatoribus. Jam pristina legislatione hoc institutum introductum, et sensim sensimque, quo magis ejus utilitas perspiciebatur, extensum erat. (*) Nihilominus plurimae exstabant adhuc restrictiones. Quaedam merces peregrinae, definitae tantum, et in quibusdam portubus definitis, illo privilegio gaudebant. Pendebat insuper ab arbitrio praefectorum aerario (*the commissioners of His Majesty's treasury*), novis portubus, novisque mercibus illud privilegium concedere. (†)

Sibi proposuerant legislatores, legibus hac de re latis, reddere M. Britanniam depositarium (*entrepôt*) mercium totius mundi. Allicere conabantur omnes merces peregrinas in M. Britanniam, ut illic mercatores peregrini, qui illis indigebant, eas emerent, et fortasse uterentur navibus Britannicis ad earum transportationem. Hic finis melius adhuc impetrabatur tempore belli Francici. Tunc enim saepe mercatores peregrini coacti erant merces suas mittere in M. Britanniam, aliasque ibi emere. (§) Sed cessante stimulo, cessarunt

(*) Cf. ELLIS, op. l. in praemonitione ad legem, *warehousing Act* dictam, p. 524.

(†) Cf. *Report from the select committee of the house of commons* etc., l. l.

(§) Vid. *A letter, dated 13th. July 1814, from JOHN*

etiam effectus, et perinde extensio, quam ceperat institutum bello, iterum exstinguebatur pace. Nihilominus tamen manebat quaedam dispositio apud mercatores peregrinos emendi et vendendi suas merces in M. Britannia, sed summa ope nitendum erat, ne haec dispositio interiret, et propterea, hac in parte etiam, legislatio erat mutanda, omniaque remedia arripienda, quibus hoc institutum extendi posset, et prohiberetur, ne mercatura alias vias quaereret. Hac opinione imbutus GUILIELMUS HUSKISSON, cum totam legislationem de mercatus commercio mutaret, etiam decrevit mutare leges, transitum mercium (*transito-handel*) spectantes, et libertatem, ei jam concessam, amplificare.

Sed hic iterum querelae ortae sunt gravissimae a parte fabricatorum, qui metuebant, ne, libertate transitus concessa, industria domestica inde detrimentum caperet. Has vero querelas ineptas esse, sponte patet. Quid enim commune inter se habent importatio mercium peregrinarum, quae iterum exportantur, et industria domestica? In nundinis domesticis inde nulla oritur aemulatio, et in peregrinis illa prohiberi non potest. Si mercium transitui tributum quoddam imponatur,

WM. BUCKLE, *Esq.*, on behalf of the Brazil committee, to the Lords' committee for trade and plantations, submitting the expediency of certain Alterations of the Revenue Laws, with a view of making this country an *Entrepôt*, all. ab HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 121.

non favetur industriae propriae, sed efficitur, ut alia itinera ineantur. (*)

Si vero mercium transitui libertate favetur, praebet magna commoda M. Britanniae. Tunc enim negotiator peregrinus perget emere et vendere suas merces in M. Britannia et haec regio fiet emporium mercium totius mundi. Hinc negotiator Anglicus facilitatem acquirit, suis sortibus et suis navibus, satisfacere desiderio illarum mercium, apud populos peregrinos exstanti; cum alioquin in illas regiones via recta a loco productionis transportatae essent navibus peregrinis. M. Britannia tunc erit regio, ubi omnia negotia mercatoria originem capiunt, ibi erit apta occasio variis modis componendi onus (*de lading te assorteren*), quod necessario conferre debet ad desiderium (*navraag*) mercium, in M. Britannia fabricatarum, etiam extendendum. (†) Probabile est, negotiatores peregrinos, qui suas merces in M. Britanniam importarunt, redeuntes, merces Britannicas in suas regiones translaturus esse; praesertim si,

(*) *Report from the select committee of the house of commons, etc., l. l. versus finem.*

(†) Dissentimus igitur ab ADAMO SMITH, quum in celeberrimo opere *Wealth of Nations*, dicit: » and » which (the transit duties) perhaps, are the only duties, that one state can impose upon the subjects of » another, without obstructing, in any respect the industry or commerce of its own. » Vid. vol. III. p. 250, ed. Lond. 1822.

pactis mercatoriis initis, ceteri Europae populi has merces recipere velint secundum principium reciprocitatis. (*) Ita commercium universale et domesticum simul amplificantur, si-bique invicem auxilium praebent. (†)

Sunt, qui putent, hanc mercaturam impediendam esse eam ob causam, quod vias quasdam ad mercaturam fraude agendam aperiat. Haec vero vix tali auferetur impedimento, multae aliae superesse videntur viae. Si hanc ob causam illa impeditur mercatura, bonus non obtinebitur eventus; melius hoc fiet levibus tributis in universum. (§)

Liberalioribus opinionibus igitur cedens Parlamentum novam legem promulgavit, quae effectum haberet a d. 5 m. Januarii 1826. (**). Hac lege principium libertatis iterum extensum est, et permissum, ut merces peregrinae importentur, ad eas iterum exportandum, liberae ab omnibus vectigalibus, quamvis alioquin earum importatio ad consumptionem domesticam sit prohibita; dummo-

(*) Cf. *A letter from JOHN WM. BUCKLE*, etc. § 9, HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 123.

(†) Cf. Nob. G. K. Grave VAN HOGENDORP, *Advij's over de Verhandeling* enz., p. 26.

(§) Vid. G. K. Grave VAN HOGENDORP, in opere illo eximio *Bijdragen tot de huishouding van Staat*, tom. I. p. 146 et passim.

(**) Huic legi inscribitur: *Act 6 Geo. 4 c. 112*. Invenitur in ELLIS's *Laws of the Customs*, p. 524 sqq.

do hoc in casu, tempore importationis, expressa declaratio fiat, has merces iterum exportatum iri in alias regiones peregrinas. Ceteroquin numerus mercium, quas ita importari, et portuum ubi tale commercium factitari liceat, valde auctus est. (*)

(§) Horum enumeratio invenitur in op. l. p. 555 sqq.

CAPUT SECUNDUM.

DE NAVIGATIONE.

§ 1. *Dispositiones generales.*

Angli solent hoc velut ultimum et propositum legum suarum navalium ab omni tempore praedicare, ut vis ac potestas Regni maritima, cum mercatoria, tum militaris excitetur et confirmetur. Atque hoc ita sit. Sed videndum est de instrumentis quibus talis finis obtineri possit, et dubitare licet, an hoc recte fiat prohibitionibus et restrictionibus, ingeniose excogitatis. Universe dicendum videtur, nullo modo melius navigationi consuli, quam si ei occupationem praebeamus. Extensio navigationis, inde orta, sola erit diuturna. Absque magno commercio externo absque magnis sortibus, non possumus excitare navigationem solis legibus prohibitivis. Omnia, quae tendunt ad extendendam agriculturam, mercaturam et industriam alicujus regionis, necessario praebere debent occupationem ejus navigationi et contra omne, quod diminuit vel impedit

incrementum horum fontium prosperitatis, inter se invicem conjunctorum, diminuet etiam tractu temporis potestatem mercatoriam et maritimam. (*) Hanc regulam generalem admittimus, sed ea tamen propterea non indistincte applicari potest. Quamvis restrictiones commercio et sortibus, eo occupatis, plerumque noceant, nonnullis in casibus fieri potest, navigationem iis indigere. Tunc ratio habenda est regionis, ubi tale quid obtineat, et exinde dijudicanda, utri horum duorum fontium prosperitatis publicae magis favendum sit.

In M. Britannia, propter singularem hujus regionis statum, magis favendum est navigationi, si illa nonnullis in casibus restrictionibus indigeat, (†) quamvis fortasse mercaturae magis prodesset navibus peregrinis uti. M. Britannia enim navigatione sua consulit propriae incolumitati et defensionis. Secundo, illam extendere debet, ut innumerabiles suas colonias per totum orbem terrarum dispersas, defendere possit; tertio, ut possit defendere mercaturam suam late diffusam, contra omne

(*) Cf. quod dicit auctor in *Revue Britannique*, Nov. 1827, p. 183. » Rien cependant n'est plus absurde, » que la jalousie excitée entre deux classes, dont les intérêts, envisagés sous leur véritable point de vue, doivent s'entr'aider au lieu de se nuire, et ne peuvent » être isolés, sans qu'il n'en résulte pour tous des inconvéniens très graves. »

(†) Cf. *Report from the select committee of the house of commons*, l. 1.

damnum quod ei afferri posset tempore belli; quarto, ut tueri possit priores partes quas in oceano gerit, et quibus debet excelsam illam conditionem, quam inter caeteras nationes occupat. (*) Denique tributa in navigationem et commercium imponuntur, ut inde pars reddituum publicorum colligatur.

In legibus navalibus mutandis igitur ad haec attendendum est. Non tamen exinde sequitur in favorem proprietariorum navium commercium restringendum esse. Praestat, si illud consistere possit cum securitate publica, illi praebere majorem facilitatem, et illud liberare quibusdam restrictionibus. Una quaeque restrictio malum est, quod tantum compensari potest aequali commodo politico. Si major libertas commercio concedatur, homines excitantur ad nova invenienda, detegenda, et ita novi fontes prosperitatis aperiuntur, quos hominum ingenii non est praevidere. (†)

A parte navium proprietariorum in Parlamento agebatur contra ultiores mutationes in legibus navalibus. Isti existimabant, summae sapientiae veteris legis navalis M. Britanniam illud potestatis fastigium debere, quod attigisset. Demonstrare etiam conabantur mutationes in illa lege introductas jam contulisse ad diminutionem navigationis

(*) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 4.

(†) Cf. *Petition of the merchants and traders of the city of London*, all. in d. p. *the Courier* d. 9 Maji 1820, et *Report from the select committee of the commons* l. l.

M. Britanniae et ad incrementum navigationis peregrinae. De hoc ultimo argumento optime judicari potest comparatione instituta inter numeros navium, diversis temporibus albo publico inscriptarum. Anno 1792, cum bellum Francicum nondum inceperat, ille numerus erat 16,079 navium, quarum mensura erat 1,540,145 doliorum (*tonnen*). Anno 1825 albo inscriptus erat numerus 24,174, quarum mensura erat 2,542,216 doliorum. Exinde patet non diminutionem sed incrementum in navigatione M. Britanniae obtinuisse. Anno 1815, quo bellum finitum erat, numerus quidem 24,860 navium inscriptus erat, quarum mensura erat 2,681,276 doliorum. (*) Sed jam vidimus potestatem mercatorio-maritimam bello crevisse ultra id, quod tempore pacis occupationem accipere posset. (†)

Numerus navium in M. Britannia quotannis inde a pace restituta aedificatarum etiam crevit. Anno 1814, cum primo bellum cum Francia finitum erat, aedificatae sunt naves 818 (95,976 vigesies centum libr: pondo); anno 1825 ille numerus erat 1,312 (171,827 vigesies centum libr: pondo). Hic numerus superabat numerum navium quotannis aedificatarum per ultimos 37 annos. (§)

Restat, ut videamus, an revera incrementum in navigatione peregrina obtinuerit in detrimentum

(*) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 19.

(†) Vid. hujus spec. p. 46 sqq.

(§) Cf. Parl. papers, Session 1826, v. XXII. n. 398.

navigationis Anglicae. Anno 1824, 19,164 naves indigenae (2,364,249 vigesies centum libr: pondo), intrabant portus M. Britanniae; eodem anno numerus navium peregrinarum eosdem portus intrantium erat 5,280 (694,880 vigesies centum libr: pondo). Anno 1825, cum mutationes in legislatione jam effectum habere poterant, numerus navium propriarum portus Britannicos intrantium erat 21,786 (2,786,844 vigesies centum libr: pondo), numerus navium peregrinarum eodem anno erat 6,561 (892,601 vigesies centum libr: pondo). Incrementum in navigatione M. Britanniae igitur fuerat navium 2,622 (422,595 vigesies centum libr: pondo), in navigatione peregrina tantum 1,281 navium (197,721 vigesies centum libr: pondo.) (*)

Sed, cum praecipuae mutationes obtinuerint in legislatione de commercio inter M. Britanniam et Borussiam, in primis videndum est de incremento navigationis harum regionum, quoad commercium inter se invicem. E documentis hac de re in Parlamento prolatis patet, numerum navium Britannicarum, commercium cum portibus Borussiae gerentium, fuisse, anno 1824, 470 et anno 1825, 942. Numerus navium Borussiacarum vero, commercium cum portibus M. Britanniae gerentium, fuit anno 1824, 682 et anno 1825, 887. (†)

Quoad commercium cum mare Baltico, haec

(*) Cf. Parl. papers, Session 1826, v. XXII, n. 398.

(†) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. III, p. 22 in fine.

est comparatio inter navigationem M. Britanniae et aliorum populorum.

Numerus navium, quae intrarunt Oryundum (de Sond.)

	Naves Brit.	Naves reliq. popul.
Anno 1821.	2,819.	6,358.
1822.	3,097.	5,386.
1823.	3,016.	6,187.
1824.	3,540.	6,978.
1825.	5,186.	7,974. (*)

Exinde jam patet, novissimis mutationibus nullam diminutionem in navigatione M. Britanniae obtinuisse in favorem navigationis peregrinae. Si praeterea reminiscimur quanta potestas maritima orta sit ultimo bello, quanta excitatio obtinuerit ad navium aedificationem, quantum fuerit pretium transportationis (*de vrachtpenningen*), quot naves dein bello finito e militia dimissae sint, si hujus rei meminerimus et comparemus omnino statum navigationis tunc temporis, — (†) non mirari debemus emolumenta navium proprietariorum diminuta esse, sed M. Britanniam huc usque tantam potestatem mercatorio-maritimam retinuisse. Hoc tribuendum videtur mutationibus in commercii legislatione introductis, quae si non introduc-

(*) Cf. Parl. Papers Session 1826, v. xxii. n. 380.

(†) Vid. hujus spec. p. 46 sqq.

tae essent, fortasse major fuisset diminutio, et si citius, v. g. statim post pacem restitutam, minor fuisset diminutio. (*)

Restat ut nonnullis agamus de altero argumento, nempe M. Britanniam veteri legi navali prosperitatem suam debere; quapropter ab ea lege non discedendum sit. Ut recte de hujus legis praesentia et ejus effectibus hodiernis temporibus judicare possimus, ratio habenda est temporis quo illa lex lata est. (†) M. Britannia tunc parvam tantum partem commercii sui factitabat navibus propriis, pondus fabricarum non adeo magni momenti erat, et Anglia exportabat frumentum, lanam, aliasq. merces rudes. Ab altera parte Hollandia magnas divitias et fabricas habebat, ad universam Europam merces advehebat, seque singulis populis mandatarios praebebat. (§) Magnam partem hujus nationis potestatis mercatorio-maritimae lex navalis evertit et transtulit ad M. Britanniae navigationem. Ea tamen non sola causa fuit, quae adduxit M. Britanniam ad prosperitatis

(*) GUILLIELMUM PITT jam in animo habuisse majorem libertatem commercio externo concedere, sed bellum Francicum impediisse, quominus hoc fieret, contendit HUSKISSON, vol. III. p. 120.

(†) En politique, il faut rapporter les choses aux temps et aux circonstances pour savoir si elles ont été bonnes ou mauvaises, et si elles le sont encore ou non. *Lettres à M. DE PRADT, par un indigène de l'Amérique du Sud*, p. 65.

(§) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 31, 32.

fastigium. Plurimum eo contulerent hujus regionis situs mercaturae adeo favens, egregii portus, incolarum industria et indoles vigore plena, et perpetuum illud Regiminis studium de mercatura bene merendi. Hinc M. Britannia dives facta, fabricae auctae, et navigatio incredibiliter amplificata est. Sed nostris temporibus rerum facies omnino mutata est. M. Britannia non amplius potest tueri sola institutum exclusivum, (*) aliae gentes ejus exemplum sequi incipiunt, et certamen vectigalium adest, quod mercaturam et navigationem premit. Ex illo certamine maximum igitur detrimentum capere debet illa natio, quae mercaturam et navigationem maxime extensam possidet. Si semel utilis fuerit lex navalis, hodie negari non potest, eam restringere mercaturam et prohibere quo minus divitiae, e commercio peregrino ortae, augeantur. In praesenti rerum statu M. Britanniae maxime proderit libertas commercii gerendi illimitata, in quantum illa consistere potest cum negotiis secundum pristinam legem ordinatis et cum securitate publica (†) aliisque rationibus, initio hujus capitis jam memoratis. Praeterea etiam majorem libertatem in mercatura admittendo, via clauditur callidis illis circumventionibus et falla-

(*) The exclusive patent, by which England held that system, is expired, ut dixit HUSKISSON, *Speeches*, l. l. p. 32.

(†) Cf. *Report from the select committee of the commons*, initio l. l.

ciis, quibus antea pacta mercatoria nitebantur; (*)
atque ita omnino evanescet opinio, gentis prosperi-
ritatem promoveri posse atque promovendam
esse, etiam cum detrimento alterius; nihil enim
magis auget felicitatem omnium populorum simul,
quam cujuscunque populi prospera fortuna.

Haec commoverunt Parlementum Britannicum
ad veterem legem navalem abrogandam et novam
in ejus locum ferendam, quae effectum habitura
esset a d. 5 m. Januarii 1826. Huic legi inscri-
bitur 6 Geo. 4, c. 109. Videamus quaenam mu-
tationes nova lege introductae sint.

(*) Cf. STORCH, *cours d'écon. pol.* I. 122. » Le sys-
» tème mercantile a conseillé à toutes les nations d'em-
» ployer les moyens de la force ou de la ruse pour obte-
» nir de la crainte, ou de l'ignorance des autres peuples,
» des traités avantageux de commerce, dans lesquels or-
» dinairement on est dupe, quand on ne sait pas duper
» les autres.» Animadvertendum est, quod hac de re
dixerunt mercatores Londini, in sua petitione, Parlamento
oblata, postquam in ea enumeraverant commoda, quae in-
stitutum liberale praeberet: » That, unfortuna-
» tely, a policy, the very reverse of this, has been, and
» is, more or less adopted and acted upon by the govern-
» ment of this and every other country; each trying to
» exclude the productions of other countries, with the
» specious and well meant design of encouraging its own
» productions; thus inflicting on the bulk of its subjects,
» who are consumers, the necessity of submitting to pri-
» vations in the quantity or quality of commodities; and
» thus rendering, what ought to be the source of mutual
» benefits and of harmony among states, a constantly
» recurring occasion of jealousy and hostility.»

Quoad importationem mercium Europaearum in M. Britanniam, ut ibi consumantur, secundum pristinam legem non licebat certas merces enumeratas (*enumerated articles*), in M. Britanniam importare, nisi directe navibus Britannicis vel navibus ejus regionis, quae illas merces suae terrae suaeve industriae debebat. Hoc eatenus mutatum est, ut in futurum etiam liceret tales merces importare directe in M. Britanniam ut ibi consumantur, navibus ejus regionis unde exportabantur. Praeterea numerus illarum mercium enumeratarum diminutus est; cum antea fuisset 28, nova lex illum numerum reduxit ad 22. (*)

Haec facilitas mercaturae oblata non poterat nocere navigationi M. Britanniae, nam facile iisdem sumptibus merces navibus Britannicis advehi poterant ac navibus alius regionis, si hae praeterea subjectae sint expensis importationis et exportationis in portu quodam intermedio (†) et si differentia tam magna est, ut naves Britannicae nihilominus non possint aemulari cum peregrinis, quamvis talibus sumptibus non subjectae sint, iniquum esset in favorem navium proprietariorum

(*) Cf. ELLIS, *the laws of the customs*, p. 182 sqq. et § 2 dictae legis.

(†) Cf. Doct. J. VAN OUWERKERK DE VRIES, in praecleara illius commentatione, praemio a Societate Literarum Harlemensi ornatae *over de oorzaken van het verval des Nederlandschen handels, en de middelen tot herstel van dezelve*, Haarlem 1827, p. 216.

cogere mercatores, ut navibus Anglicis utantur. Porro haec mutatio magnam facilitatem praebet alii consilio exsequendo, nempe: ut in posterum omnes merces peregrinae in M. Britanniam importari possint, ut inde iterum exportentur liberae ab omnibus vectigalibus, et ut hae merces recipiantur in aedificiis quibusdam designatis (*warehouses*). Hoc consilium jam a collegio selecto Coetus Parliamenti secundi ordinis anno 1820 commendatum fuerat, ut M. Britannia fieret depositarium mercium totius mundi. Ad hunc finem attingendum igitur, illa pars legis navalis, quae prohibebat quominus nonnullae merces (*enumerated articles*), importarentur in M. Britanniam, nisi navibus illius regionis, quae illas suae industriae suaeve terrae debebat, non amplius tenenda erat. Haec restrictio enim arcebat nonnullas mercaturae expeditiones a M. Britannia, quibus alioquin fortasse hujus regionis sortes et industria occupationem invenissent. Prohibebat etiam quominus apta distributio oneris fieret (*assortiment der lading*), tam in portibus peregrinis quam in portibus Anglicis, et ita directe et indirecte diminuere occupationem navigationis M. Britanniae. (*)

Quoad merces Asiae, Africae et Americae, nova lex continebat has dispositiones:

Non licet ex Europa ullas merces Asiae, Africae

(*) Cf. *Report from the select committee of the house of commons*, et HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 26,

et Americae importare in M. Britanniam, ut ibi consumantur, nisi: producta regionum Asiae vel Africae intra fretum Gibraltar, vel possessionum Imperatoris Morocco, quae licet importare e regionibus intra illud fretum sitis;

Producta possessionum Societatis Indiae Orientalis, quae (si primum importata sunt Calpem et in insulam Maltha navibus Britannicis) exinde licet importare in M. Britanniam;

Porro res navibus Britannicis captae jure repressionis et gemmas.

Sed omnes has merces non licet importari in M. Britanniam, ut ibi consumantur, navibus peregrinis, nisi naves sint ejus regionis in Asia, Africa et America, ubi merces procreatae sint et unde exportentur. Exceptio quaedam constituta est quoad possessiones Imperii Ottomannici, in Asia vel Africa. Earum regionum merces possunt etiam exportari ex hujus imperii possessionibus in Europa navibus harum possessionum. (*)

Sed hae dispositiones mitigatae sunt lege de colonialium commercio, qua multi portus designati sunt (*free-ports*), cum quibus commercium magis libere agere licet; de hac lege vero infra videbimus.

Ceteroquin secundum novam legem navalem non licebat importare in M. Britanniam ullas merces ex insulis Guernsey, Jersey, Alderney, Sark

(*) Cf. § 3 et 4 dictae legis apud ELLIS, l. l. p. 183.

vel Man, nisi navibus Britannicis. Eodem modo non licebat ullas merces exportari e M. Britannia in possessiones Asiae, Africae vel Americae, neque in insulas dictas nisi navibus Britannicis. (*)

Commercium litorale inter varias partes M. Britanniae et inter insulas Guernsey, Jersey, Alderney, Sark vel Man, non potest factitari nisi navibus Britannicis. Sic etiam commercium inter varias possessiones in Asia, Africa vel America, tantum factitari potest navibus Britannicis. Neque etiam licet importare in M. Britanniae possessiones in Asia, Africa vel America, ullas merces, nisi navibus ejus regionis, quae illas merces suae terrae suaeve industriae debet, vel unde exportantur (†)

Merces qualescunque, nulla alia lege prohibita nisi hac lege navali, possunt importari in M. Britanniam, ut inde iterum exportentur, e qualicunque regione navibus Britannicis, et e qualicunque regione peregrina non in possessione M. Britanniae, navibus peregrinis quibuscunque. Hae merces in M. Britannia collocandae sunt in aedificiis designatis. (§)

In commercio litorali nulla mutatio obtinuit. Quoad hoc vetus mansit principium, nempe natio-

(*) Cf. § 6 et 7 d. l.

(†) Cf. § 8, 9, 10 et 11, d. l.

(§) Cf. § 21 d. l. haec legis navalis dispositio omnino conferenda est cum alia lege, cui nomen, *law made for the warehousing of goods*, de qua vidimus p. 89 sqq.

nes peregrinas nullo modo hujus participes fieri debere, cum sit schola in qua peritissimi nautae formentur. Praeterea ejus extensio non pendet a commercio externo, sed ab extensione fabricarum, agriculturae divitiarumque M. Britanniae.

§ 2. *De navium refectione, aliisque praeceptis peculiaribus.*

Ut navis Britannica dici possit, non tantum opus est ut in M. Britannia conficiatur, sed etiam prohibebatur, quominus naves reficerentur in regione peregrina, si tales refectiones excederent certam pecuniae summam, (20 s. per singula dolia (*tonnen*)); nisi tamen casu fortuito navis Britannica tale damnum accepisset, ut non posset peragere iter vel redire ad quendam M. Britanniae portum, ad necessarias refectiones accipiendas. Redeuntes in M. Britanniam naves subjectae erant multis formulis, quibus illam necessitatem probare debebant. (*)

Haec legis dispositio magnum detrimentum afferebat navium proprietariis, cum fabricatoribus occasionem praeberet inter se conveniendi de modo et pretio, quo naves reficere vellent. Ita saepe longo temporis intervallo naves inanes jacebant, cum proprietarii iis refectiones necessarias

(*) Cf. 6 Geo. 4, c. 110, § 6, apud ELLIS, *laws of the customs*, p. 38.

praebere non poterant. Iniquum erat proprietarios ita a fabricatorum arbitrio pendere, et necesse igitur erat prohibere, quominus tales conventiones in futurum fieri possent. Propterea lex lata est, quae permisit ut etiam refectiones extra M. Britanniam fieri possent. (*) Hujus legis dispositio ita sese habet.

» Cum nuper accidit navium proprietarios in M.
» Britannia suis navibus refectiones necessarias
» praebere non potuisse, conventionem inter fabri-
» catores inita; et cum expedit tali in casu auxi-
» lium praebere proprietariis, ne eorum naves ar-
» ceantur a proposito, ad magnum commercii et
» navigationis detrimentum; sancitum est, ut per
» duos annos inde a d. 5 m. Julii 1825 compu-
» tandos, regis consilium privatum possit, simu-
» lac ei necessarium videatur proprietariis permit-
» tere, ut naves reficiantur in quodam portu pere-
» grino definito, quantum necessarium est ad per-
» ficiendum iter. » (†)

In favorem navigationis adhuc alia tributa abrogata sunt, sc.: tributa, *quarantaine-duties* vocata, quae erant grave onus, impositum in illas naves et merces, quae coactae erant per certum tempus in loco quodam definito morari, donec satis certum esset, earum nautas nullo morbo con-

(*) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. III. p. 437 et in d. p. *the Courier*, d. 24 m. Junii 1825, ubi omnia reperiuntur, quae in Parlamento hac de re allata sunt.

(†) Cf. 6 Geo. 4, c. 110, § 7. ELLIS, l. l. p. 38.

tagioso affectos esse. Haec cura non adhibebatur in favorum illorum, qui hoc commercio occupati erant, sed securitatis publicae gratia. Justum igitur est rempublicam sumptus necessariosolvere. (*) Praeterea etiam tributa, *stamp-duties* vocata, abrogata sunt, quae exigi solebant, si proprietas navis ab uno in alterum transferebatur. Nulla ratio est quare tale tributum a navibus exigeretur, cum a nullis aliis rebus exigatur. (†)

§ 3. *Conventiones M. Britanniae cum Rebuspublicis Americae Meridionalis.*

Vidimus mutatam rerum conditionem in America Septentrionali primum ansam dedisse ad mutationes in M. Britanniae legibus navalibus faciendas. Dein Americae etiam Meridionalis facies mutata erat, et, variis ibi Rebuspublicis sui juris constitutis, eadem conditio orta est, in qua versabantur Respublicae Unitae Americae Septentrionalis, a metropoli separatae. Hic transitus a statu coloniali in libertatem commovit M. Britanniam ad regulam, novis legibus sancitam, illis etiam regionibus applicandam. (§) Primum hoc facere instituit pacto suo cum Portugallia et Brasilia d.

(*) Cf. *Laws relating to the performance of quarantine*, 6 Geo. 4 c. 78 § 1, apud ELLIS, op. 1. p. 707.

(†) Cf. 6 Geo. 4, c. 41, § 1, apud ELLIS, op. 1. p. 4.

(§) Vid. ED. DE CROMBRUGGHE, *Dissert. de pactis mercatoriis*, p. 46, 47 (Gand., 1830) TH. M. ROEST VAN

19 m. Febr. a. 1819, (*) dein, pactis mercatoriiis initis cum Rebuspublicis *Rio de la Plata* d. 2 m. Februarii 1825, et cum *Columbia* d. 18 m. Aprilis eodem anno. (†)

His constitutum, ut, ratione mercatus commercii factitandi inter ditionem Regis M. Britanniae in Europa et istas Respublicas, in posterum libertas reciproca obtineret, ita ut regionum contrahentium incolae invicem possent libere et tute navibus suis mercibusque intrare portus et flumina dictarum regionum, ad quos etiam aliae gentes admitterentur vel admitti possent. Perinde poterunt illis in regionibus frui omnibus istis, quae ad illud commercium factitandum ejusque securitatem, necessaria sunt; attamen opus est, ut quisque sese subjiciat legibus et statutis, in alterutra regione vigentibus, De mercibus propriis, quae a dictis Rebuspublicis importentur in possessiones M. Britanniae, et vicissem de mercibus propriis quae a M. Britanniae possessionibus importentur in eas Respublicas, nulla alia neque majora vectigalia exigere poterunt, quam quae exigere solent de ejusmodi mercibus aliorum populorum peregrinorum. Porro de mercibus alterutrius con-

LIMBURG, *Diss. de jure Reipublicae cum deficientibus ab alia Rep. Provinciis velut cum civitate sui juris agendi*, p. 58 sqq. (L. B. 1831.)

(*) Vid. ED. DE CROMBRUGGHE, l. c. p. 44, 45.

(†) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.*, T. X. P. II. p. 670 sqq. et ibidem p. 740 sqq.

trahentium, quae exportantur in ditionem alterius, nulla alia vel majora vectigalia exigere licet, quam quae de ejusmodi mercibus, exportatis in aliam quandam regionem peregrinam, exigi solent. Denique importatio vel exportatio mercium quarundam alterutrius contrahentium non potest prohiberi, nisi haec prohibitio etiam locum habeat ratione ejusmodi mercium aliorum populorum peregrinorum.

De navibus Britannicis, in portubus istarum Rerumpublicarum, nulla alia vel majora portoria exigentur, quam quae exigi solent in iisdem portubus de navibus propriis. Et in portubus M. Britanniae, de navibus illarum Rerumpublicarum nulla alia vel majora portoria exigi poterunt quam de navibus Britannicis.

Eadem vectigalia exigentur de mercibus M. Britanniae, importatis in istas Respublicas, sive importatio fiat navibus Britannicis sive propriis, et idem jus erit in possessionibus M. Britanniae ratione mercium illarum Rerumpublicarum. Si merces propriae e M. Britannia in illas Respublicas importentur, vel vicissim ex illis Rebuspublicis in M. Britanniam, tunc hae merces iisdem vectigalibus subjectae erunt, vel iisdem privilegiis (*drawbacks and bounties*), fruentur, nullo discrimine facto, sive propriae, sive alterius, naves sint, quibus merces vehantur.

Articulo septimo horum pactorum constituitur, quaenam naves propriae dicendae sint. Secundum

hanc definitionem tales non sunt habendae, nisi confectae in regione, cujus nomine navigant, et insuper requiritur, ut praefectus navis et tres quartae partes nautarum sint illius regionis cives. In pacto tamen cum Republica Columbia inito, quaedam exceptio a regula constituta est, et articulo addito sancitum, ut durantibus septem annis, computandis a tempore ratihabitionis hujus pacti, navis Reipublicae Columbiae habeatur, quae, ubicunque sit confecta, bona fide possideatur a quodam hujus Reipublicae cive, et cujus praefectus et tres quartae partes nautarum sint ejus Reipublicae cives. Hujus rei ratio, uti in articulo addito expressis verbis dicitur, fuit: quod Respublica Columbia, propter praesentem ejus navigationis statum, alioquin non posset frui privilegio reciprocitatis, articulis 5, 6 et 7 hujus pacti constituto. (*)

Regula generalis, legibus navalibus stabilita, erat: ne privilegium, navibus peregrinis concessum, importandi in M. Britanniam merces iisdem conditionibus, atque hoc navibus Britannicis licet, vim haberet, nisi illa importatio fieret directe a portubus, ad quos hae naves pertinerent. (†) Exinde sequeretur, populum quendam non posse frui privilegio reciprocitatis, nisi commercium cum

(*) Cf. MARTENS, l. l. p. 746.

(†) Cf. *Treas: Letter*, 14th. July 1824, cit. in ELLIS's *Laws of the customs*, p. 181 in fine.

M. Britannia propriis navibus factitaret. Sed ad mercatus commercium M. Britanniae cum Republica Columbiae, haec regula applicari non poterat sine summa injustitia. (*) Illa Respublica nullas naves, domi confectas habebat, quoniam metropolis eam, quamdiu colonia fuit, prohibuerat ab omni maris commercio suis viribus factitando. Si nihilominus erga illam urgere vellet M. Britannia suas leges navales, ejus merces subjectae essent vectigalibus extra-ordinariis, quippe coactae aut navibus peregrinis uti, aut ab omni prorsus commercio abstinere. Hoc exigere M. Britannia non poterat, professa, se pactum mercatorium inire jure reciprocitatis. Propterea juris severitatem mitigari opus fuit, et exceptionem quandam constitui, quae permetteret Columbiae, in mercatus commercio cum M. Britannia factitando, uti, per certum quoddam tempus, navibus alibi emtis; donec in ipsa Republica naves confici possent. (†)

Fuerunt in Parlamento nonnulli, et inter hos Vir amplissimus ROBERTSON, qui Regis ministros, talem conventionem cum illa Republica

(*) Observandum, hic non tantum agi de pacto mercatorio ordinario, sed etiam de lege, *South American treaties' bill* dicta, quae Regi vel Regis ministris facultatem daret talem exceptionem faciendi. Propterea hanc rem ad Parlamentum deferre necesse fuit, cujus judicio pactum ratum haberetur.

(†) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 464.

ineuntes, valde reprehenderent. Existimabat ROBERTSONIUS, M. Britanniam beneficium reciproci-
tatis non debere concedere alicui populo, qui
non iisdem tributis oneribusque gravatus esset. Si
hoc enim faceret, navigatio propria magnum in-
de detrimentum caperet et natio peregrina omne
lucrum ita perciperet. Praesertim ei videbatur
reprehendendum illud beneficium, Columbiae con-
cessum, emendi naves peregrinas in Rebuspublicis
Unitis Americae Septentrionalis vel alibi, et iis
utendi tamquam suis. Ita Regis ministri conces-
serant emolumentum, quod in favorem navium
fabricatorum in M. Britannia stipulari debuissent,
navium fabricatoribus Rerumpublicarum Unitarum
Americae Septentrionalis. Atqui vis hujus aemulae
Reipublicae profecto non est ab ipsa M. Britan-
nia augenda. (*)

Prius argumentum spectat ipsum fundamentum
novae legislationis, de quo amplius dicere, non
est necesse. Exceptione in Columbiae favorem con-
stituenda Ministri videntur prudenter egisse, nisi
ejusmodi certamen vectigalium cum hac Repu-
blica ineundum esset, quale antea cum Rebuspu-
blicis Unitis Americae Septentrionalis M. Britannia

(*) Cf. quae dixit ROBERTSON, quum in Parlamento
hac de re ageretur, et quae habentur in *the Courier*,
d. 15 et 23 m. Februarii 1826. — Meminisse oportet,
hunc virum amplissimum nequaquam favere principio li-
bertatis, verum strenue adhaerere veteri legi navali a
CROMWELLIO latae, uti vidimus supra p. 57 sqq.

habuerat. Non aliena fuerat Columbia a restringenda, in favorem navigationis suae, navigatione Britannica. Praeterea erat ibi opinio M. Britanniam, in pacto mercatorio cum Columbia ineundo, sibi tantum consulere velle. Non deerant, qui tales opiniones alerent et conarentur excitare Columbianam ad novas leges navales faciendas, quibus concederet suae navigationi et in universum navigationi totius Americae privilegia, quae denegaret M. Britanniae. (*) Sed liberali modo, quo M. Britannia hanc rem peregit, omnia illa irrita facta sunt. Ostendit, se non suae navigationi vel suo commercio tantum lucrum quaerere, sed in animo habere, tam cum novis civitatibus quam cum veteribus, pacta mercatoria inire, in reciprocitate nitentia. Ita factum est, ut Anglia retineat partem navigationis et commercii, quae jam antea, cum istae Respublicae coloniae adhuc essent, commercio clandestino, ei magna emolumenta praebuerat, et in posterum similia commoda ei praebere potest atque commercium cum Rebuspublicis Unitis Americae Septentrionalis. (†) Commercium cum illis Rebuspublicis non tantum eadem emolumenta praebet M. Britanniae, ac si

(*) Cf. HUSKISSON, *Exposition of the navigation of the united kingdom*, *Speeches*, vol. III. p. 28.

(†) Vid. nob. G. K. GRAVE VAN HOGENDORP, *Advijzen*, p. 28, et VON MESERITZ, *Betrachtungen über das neue Handelssystem Englands* etc., in *Pölitiz Jahrb.* 1830, Febr. p. 141.

ejus coloniae essent, sed majora adhuc, uti melius apparebit deinceps, cum de coloniis agemus.

Insequenti anno M. Britannia etiam decrevit pactum mercatorium inire cum Republica Mexicana. Haec regio, postquam ejus libertas agnita erat, magna praebebat emolumenta commercio M. Britanniae, multum augenda adhuc, si in eo commercio administrando Anglia recte versaretur. (*)

Eadem igitur, nonnullis exigui momenti exceptis, cum illa stipulata est M. Britannia ac cum Republica Columbia, pacto inito d. 26 m. Decembris 1826 (†)

Ad ita cum novis Rebuspublicis Americae Meridionalis agendum Angliam Americani rursus Septentrionales imprimis compulerunt. Etenim in nundinis Americae Meridionalis, nunc sui juris factae, Americani Septentrionales unice regnaturi erant, nisi Europae regna maritima illi easdem leges concederent, quas Americani Septentrionales velut fundamenta omnis ordinationis rationum mercatoriarum tuebantur. Et quam late pateat illa aequalitas et reciprocitas commercii et na-

(*) Cf. HUSKISSON, *Exposition of the state of our political and commercial relations with Mexico*, qui haec accepit a testimoniis mercatorum urbium, *Liverpool, Glasgow, Manchester, London* etc., quorum maxime intererat commercium cum republica Mexicana, *Speeches*, vol. III. p. 569 in fine.

(†) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec.*, T. XI. P. I. p. 80 sqq.

vigationis, quam velint Americani, optime intelligitur ex pacto Rerumpublicarum Unitarum Americae Septentrionalis cum Confoederatione Americae Centralis d. 5 m. Decembris a. 1825 art. 3. (*)

(*) Vid. ED. DE CROMBRUGGHE, l. c. p. 46, 47.

CAPUT TERTIUM.

DE COLONIARUM COMMERCIO,

§ 1. *Novarum legum argumentum,*

Ad veterem de coloniarum commercio disciplinam mutandam M. Britanniae Imperantem triplex in primis causa perduxit: primum rationes cum Rebuspublicis Unitis Americae Septentrionalis, de quibus diximus in Partis I. Cap. I. p. 7 sqq.; dein ratio aliorum populorum habita; denique cura coloniarum ipsarum.

Ipsa coloniarum Americae Septentrionalis defectio M. Britanniam edocuerat, exclusionem peregrinorum populorum non prodesse ad vinculum metropolin inter et colonias arctius reddendum, uti crediderant veteris instituti fautores.

Jam inde a CAROLO I. prohibitiones excitaverant discordiam inter colonias et metropolin; (*)

(*) Omne coloniarum commercium monopolium regale fecit CAROLUS I., vid. RYMER, XVIII. p. 19, porro etiam CHALMER'S *Annals*, p. 219, 232, et ROBERTSON, *Histoire van America*, Boek IX. p. 101 sqq.

ab illis vero discedere M. Britannia retenta erat metu, ne coloniae excuterent vincula, atque exinde magnum detrimentum caperet commercium et navigatio metropolis.

M. Britannia tamen, uti novimus, coacta fuit, non tantum illarum libertatem agnoscere, sed iis etiam concedere magnam commercii factitandi libertatem; et hodie vidimus illam emancipationem non tantum nullum damnum attulisse commercio et industriae M. Britanniae, sed potius locum dedisse magnae amplificationi horum fontium prosperitatis.

Americanis eo modo, quo dixi in Partis I. Cap. I., M. Britanniam ad commercium coloniarum cum ipsis communicandum adigentibus, M. Britannia e re sua esse existimavit, alios etiam populos ad illud commercium admittere.

Primum enim ita Americanis adimebatur opportunitas duriores conditiones Angliae imponendi et infinitam libertatem postulandi. Quod facere instituerant, ea opinione imbuti, colonias magis etiam commercio Americano, quam se mercatu cum coloniis indigere. Aperto autem commercio coloniarum aliis etiam gentibus, si nollent Americani iisdem legibus, atque reliqui populi contenti esse, viderent, colonias commercio cum Rebuspublicis Unitis Americae Septentrionalis omnino carere posse.

Porro non debebat a M. Britannia privilegium navigationis aliis populis negari, quod concedere-

tur Rebuspublicis Unitis Americae Septentrionalis, quae potestate maritima ceteris antecellunt. Legibus navalibus semper fuit propositum, dividere, quantum fieri posset, navigationis vim et opportunitatem aequalibus partibus inter populos peregrinos, non vero conferre ad amplificationem navigationis unius populi impensis aliorum. Et sane minime omnium Americanis, aemulis M. Britanniae maxime formidandis, favendum erat prae reliquis, sed quod illis tribueretur, in communi exponendum aemulationi ceterorum populorum omnium.

Denique ita optime aliorum regnorum maritimorum conspiratio adversus M. Britanniam videbatur posse arceri et amicitiae potius vincula firmari, si Anglia ad coloniarum suarum commercium aditum illis aperiret. Quo facto non possent, nisi majore cum jactura et vulnere sibi ipsis inflicto, M. Britanniae adversari. Angliae autem liceret, vicissim nova commoda ab ipsis stipulari.

Si ad ipsas colonias respiceretur, eandem veterum legum mutationem prudentia politica suadebat.

Inde a bello Americano aliorum etiam regnorum nonnullorum coloniae in libertatem erant vindicatae. Harum coloniarum cum libertate auctae erant res. Simile incrementum coloniae Britannicae ex liberiore commercii factitandi facultate capturae esse videbantur. Sin vero M. Britannia pergeret tueri vetus institutum erga co-

lonias suas, dubitandum erat, ne hae aemulationi coloniarum, nunc liberarum et libertate commercii fruientium, diutius pares futurae essent.

Atqui plerarumque coloniarum Britannicarum jam nunc ea erat conditio, ut iis omnimodo succurrendum esset.

Igitur decretum est, majore libertate coloniis concedenda, tum earum opes alere, tum commercio metropolis amplificando consulere. (*)

Exemplum M. Britannia ob oculos habebat Irlandiae. Cujus ad annum usque 1782, ratio cum M. Britannia, non alia fuerat atque coloniae ex veteri disciplina cum metropoli. Ita ejus agricultura, industria fabricandi, mercatus et navigatio prorsus subjectae erant rationibus M. Britanniae. (†) Ut e miserrimo, in quo tunc versabatur, statu extraheretur Irlandia, non aliud esse remedium tandem apparuerat, nisi ut restrictiones, quae eam premebant, tollerentur abrogata anno 1782 Lege 6, Geo. 1, c. 5. Et mox animadversum est, eam sublationem non magis e re Irlandiae, quam M. Britanniae ipsius fuisse. (§)

(*) Uti dicit SMITH in celeberrimo opere, *Wealth of Nations*: » But the foreign trade of every country naturally increases in proportion to its Wealth; » vol. II. p. 275. London edit. 1822.

(†) Hac de re lex specialis exstabat 6 Geo. 1, c. 5, cui titulus: » *An act for the better securing the dependency of the kingdom of Ireland upon the crown of Great Britain.* »

(§) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 308 sqq.

Ex veteri instituto coloniae cogebantur quasdam merces majori pretio a metropoli emere, quam eas emere potuissent ab aliis populis peregrinis.

Hoc incommodum, sive potius haec jactura, augebat pretium necessarium mercium coloniarum, pro mercibus metropolis commutandarum. Igitur debebant coloniae merces suas ipsi metropoli vendere majori pretio, quam alioquin illas vendere potuissent, sumtibus productionis non praeter modum excitatis. Ut hae merces iterum in nundinis metropolis emtores invenirent, saepe necessarium fuit illas prohibitionibus vel restrictionibus contra aemulationem peregrinorum defendere. Sic debebat metropolis, ut monopolium coloniarum tueretur, sibi ipsi in earum gratiam, novas expensas imponere. (*)

Majus etiam detrimentum fiebat, quum tales merces coloniales, privilegio gaudentes, in M. Britanniam importatae, iterum exinde exportabantur in alias regiones. Haec exportatio vulgo fieri non poterat, nisi iterum illis mercibus concederetur privilegium (*drawback*). Quis jam solve-

(*) Cf. quod dicit auctor in *Revue Britannique, des colonies et du système colonial*, m. Novemb. 1825, p. 83: » Il est résulté de cet état de choses une réciprocité, non » d'avantages mais de préjudices, et le commerce des » colonies, au lieu d'être une source de richesse, a été » pour tous une sorte de vexations et de pauvreté. » Vid. porro v. MESERITZ, *Ueb. d. neue Handelssystem Englands* etc., in *PÖLITZ Jahrb.* 1830, Febr., p. 143.

bat praemium, sine quo ista exportatio locum habere non posset, nisi ipse populus Anglicus? (*)

Ab altera parte, hoc rerum cursu, impensae productionis mercium coloniarum Britannicarum sensim tantopere erant auctae, ut, nisi ab hac via deflecteretur, metuendum esset, ne opportunitas, eas apud exteros divendendi, magis magisque imminueretur.

His argumentis cedens M. Britannia a vetere instituto discessit liberaliorem rationem secutura. Lege d. 5 m. Julii a. 1825 designati sunt in coloniis Indiae Occidentalis et Americae Septentrionalis certi quidam portus, in quos importare liceret merces peregrinas ex alia regione, quam M. Britannia, et e quibus etiam exportare liceret merces in alias regiones, quam in M. Britanniam ejusve ditionem. (†)

Lege navigationis jam permissum erat navibus peregrinis, e suis regionibus importare in possessiones M. Britanniae illas merces, quas suae terrae suaeve industriae deberent, et ex illis possessionibus exportare merces in regionem quamcunque; sed adjectis conditionibus nonnullis. Nempe hoc privilegium concedendum non est nisi navibus earum regionum, quae etiam colonias possideant, et quae idem privilegium, cum his coloniis commer-

(*) Vid. *Revue Britannique*, l. 1. p. 84 et 85.

(†) Enumerationem horum portuum habet ELLIS, op. l. p. 576. Regi facultas tamen data horum numerum extendendi, si hoc utile ei videtur. Cf. 6 Geo. 4. c. 114, § 3.

cium gerendi, navibus Britannicis concedant. Si non habent colonias, requiritur, ut concedant eadem privilegia M. Britanniae ejusve ditioni, quibus fruitur natio, quae maximo favore gaudeat. Imperans tamen potest haec omnia vel quaedam privilegia concedere alicui nationi, quamvis hae conditiones non existant.

Ab his praeceptis tamen nonnullae merces peregrinae excipiuntur, quarum importatio prohibita est, velut instrumenta belli aliaeque. (*) Nonnullarum etiam importatio subjecta est certis vectigalibus. Iis mercibus, quarum importatio legibus anno 1822 latis nondum mittebatur, vectigalia imposita sunt, quae efficiunt $7\frac{1}{2}$ ad 30 partes centesimas pretii. (†) De mercibus peregrinis, quae prius importatae sunt in M. Britanniam et exinde iterum exportantur in colonias, exigere tantum possunt vectigalia ordinaria, decima parte inde detracta, si scilicet in M. Britannia depositae fuerunt in aedificiis eo destinatis (*warehouses*) et de iis, inde rursum exportatis, vectigal ante solutum redditum sit. Si vero non depositae fuerunt in talibus aedificiis, et de iis in M. Britannia, quum illuc importabantur, omnia vectigalia jam exacta et non reddita sunt tempore exporta-

(*) Harum enumeratio invenitur apud ELLIS, op. l. p. 579.

(†) Cf. HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 317, et ELLIS, op. l. p. 581 sqq.

tionis, hoc in casu tales merces in colonias importare licet liberas ab omni onere. (*)

Praeterea in favorem mercaturae metropolis et coloniarum, commercii cum regionibus Americae Meridionalis gratia, Parlementum quosdam portus in dictis coloniis designavit, quo nonnullae merces liberae ab omni onere importari possunt, dummodo iterum inde exportentur. Regi facultas data est horum portuum numerum augendi, si ita utile ei videatur. (†)

Parlementum praecipue haec constituit in favorem commercii cum illis regionibus, quae ab Hispania defecerunt. In illis regionibus parvae tantum sunt sortes et exigua exstat fides (*crediet*), sed eae desiderant varia Europae producta. Utile visum est, illi desiderio satisfacere lento gradu, et illuc mittere sensim sensimque parvas tantum naves. Magna enim onera, illuc e M. Britannia directe missa, vehementer metuendum videbatur, ne in novarum Rerumpublicarum nundinis commode possent divendi. Igitur praestabat quosdam portus intermedios in coloniis aperire, cum quibus illae regiones facilius et frequentius possent, pro re nata et subitanea necessitate, communicare. Respublicae Unitae Americae Septentrionalis jam magna emolumenta e tali commercio cum Provinciis antea Hispanicis ceperunt. Portus,

(*) Vid. 6 Geo. 4, c. 114, § 9. ELLIS, op. l. p. 586 sqq.

(†) Vid. ibid. § 33 et 43, apud eundem p. 599 et 602.

New-Orleans dictus, magnam partem hujus commercii factitat. M. Britannia possidet quosdam portus in sinu Mexicano, quorum situs ad hunc finem aptior etiam est. (*) Atque omnes fere coloniae Indiae Occidentalis possunt fieri depositorium (*entrepôt*) ad commercium cum America Meridionali agendum: quo crescente crescet in illis coloniis frequentia incolarum generis Europaei, et incitamentum admovebitur agrorum culturae. (†)

Commercium vero inter insulas Jamaicae et St. Domingo omnino prohibitum est. (§)

Insula Mauriti, quoad commercium coloniale et cum M. Britannia, iisdem regulis subjecta est, quibus regitur commercium coloniarum Indiae Occidentalis. (**) Itaque saccharum, cujus importatio in M. Britanniam antea majoribus vectigalibus subjecta erat (††), nunc eadem ratione importari potest atque ex coloniis Indiae Occiden-

(*) Vid. HUSKISSON, *Speeches*, vol. II. p. 318.

(†) Cf. C. R. ELLIS, *Speech in the house of commons*. Habetur in diario publico *the Courier* d. 22 m. Martii 1825.

(§) Cf. 6 Geo. 4, c. 114, § 48 Vid. ELLIS, *the laws of the customs*, p. 605.

(**) Vid. *Mauritius-Trade bill*, 6 Geo. 4, c. 114, § 44. Cf. ELLIS, op. l. p. 602. De hujus insulae commercio lex peculiaris Parlamento proposita est, cum nonnulli, quorum specialiter interesset ad colonias Indiae Occidentalis, separatim hac de re disputare vellent. Vid. *the Courier*, d. 6 m. Junii 1825.

(††) 10 s. p. cwt. vid. HUSKISSON, *Speeches*, vol. II, p. 325.

talibus. Majora vectigalia, commercio insulae Mauritii imposita, antea fuerant velut compensatio nonnullarum restrictionum, insulas Indiae Occidentalis prementium, et quibus insula Mauritii carebat. Hujus ergo aemulationi dictae coloniae in nundinis Britannicis pares non fuissent, nisi iis succurreretur, majori vectigali aemulae imperato; quod, illis restrictionibus nova lege de coloniarum commercio sublatis, pariter abrogatum est.

§. 2. *Pacta de coloniarum commercio. Ac primum cum universi Belgii Rege.*

Nova lege de coloniarum commercio lata, commoda aliis populis in hac lege destinata, cum iis singulis coeperunt pactis communicari. Quibus etiam conata est M. Britannia libertatem quamdam commercii cum coloniis horum reliquorum populorum sibi comparare. Hac de re conventiones fecit cum pluribus Europae populis.

Primum vero pactum mercatorium iniit de coloniarum commercio in India Orientali cum Rege nostro d. 17 m. Martii 1824. (*)

(*) Cf. MARTENS, *Suppl. au Rec. T. X*, P. II, p. 415 sqq. Ceterum vero ad Patriae nostrae commercium, sive cum Anglia ipsa, sive cum ejus coloniis in India Occidentali, liberalius M. Britanniae institutum nondum accommodatum est. Quatenus hujus rei causa sit, non constat. Nonnulla hac de re habet auctor operis: *Beleuchtung des Kampfes über Handelsfreiheit und Verbotssystem in den*

Convenerunt contrahentes, ut eorum subditi reciprocè admitterentur in eorum possessiones in Archipelago Indico, in continente terra Indiae et in insula Ceylon, iisdem conditionibus, ac natio, quae maximo favore gaudet; attamen opus est, ut quisque sese subjiciat legibus et statutis, in illis regionibus vigentibus.

A civibus et navibus unius, intrantibus vel egredientibus portus alterius in mari Indico, nunquam plus exigi potest quam duplum ejus, quod a civibus et navibus illius nationis exigitur, cujus sunt portus. In portibus Britannicis in Indiae continenti et insula Ceylon portoria, a navibus Belgicis debita, ita ordinari statutum est, ut nunquam egredi possint duplum porteriorum in naves Britannicas impositorum. Porro conventum est, ne vectigalia, quae in posterum imponderentur in merces, quae a civibus et navibus propriis liberae ab omni onere importari possunt, quum importa-

Niederlanden, etc., p. 240 sqq. Vid. etiam VAN OUWERKERK DE VRIES, in illius commentatione, p. 214 sqq. In coloniis tamen Indiae Occidentalis antea Hollandicis (*Demerara*, *Essequibo* et *Berbice*), quasdam facilitates proprietariis Hollandicis concessit M. Britannia v. g.: Possunt navibus Belgicis illuc importare e Belgio omnes merces, quibus ordinario indigent ad propriam consumtionem; verum ab altera parte non possunt exportare sua producta in M. Britanniam vel ejus colonias saccharo producendo destinatas (*sugar colonies*) Americanas. Vid. 6 Geo. 4, c. 114, § 45, 46 et 47, apud ELLIS, *Laws of the Customs*, p. 603 sqq.

rentur a civibus et navibus alterius, umquam superent 6 partes centesimas pretii.

Ab his dispositionibus exceptae sunt insulae Moluccenses, et praesertim Amboina, Banda et Ternata, donec universi Belgii Rex reliquerit monopolium aromatum; sed si ante hujus monopolii remissionem, Imperans permiserit aliis populis, quam Asiaticis, commercium factitare cum dictis coloniis, ab eo inde tempore etiam M. Britanniae cives admittentur aequalibus conditionibus.

Rex noster hoc pacto M. Britanniae Regi cessit omnes stationes in India continenti, et renunciavit omnibus praerogativis et privilegiis, cum his stationibus conjunctis. Denique hoc pacto reciproce ordinatae sunt possessiones contrahentium in India Orientali.

§ 3. *Pacta cum Francia, Suecia et Austria.*

Cum ceteris regnis non sunt peculiariora de colonialium commercio pacta inita, sed stipulationes hac de re insunt pactis, de quibus jam egimus in Capite I. et II. hujus Partis.

Sic pacto, cum Franciae rege inito, (*) statutum est, ut inde a. d. 1 m. Octobris 1826 naves Francicae navigare possint e portibus quibuscunque regionum Franciae regi subjectarum, in colonias M. Britanniae (exceptis iis, quae possidentur

(*) MARTENS, *Suppl. au Rec.*, T. X, P. II, p. 888 sqq.

a Societate Indiae Orientalis), et ibi importare omnes merces Franciae, vel alius regionis, Franciae dominationi subjectae; exceptis illis, quarum importatio prohibita est, vel fieri nequit nisi e regionibus M. Britanniae dominationi subjectis. Naves autem Francicae et merces, iis importatae in colonias M. Britanniae, nullis aliis tributis subjectae sunt, quam quibus subjectae sunt sive naves Britannicae, importantes has merces e qualicunque regione peregrina, sive merces ipsae.

Haec omnia vicissim concessa sunt M. Britanniae in coloniis Francicis. M. Britanniae Rex tamen facultatem retinet, numerum illarum mercium, quarum importatio in suas colonias fieri nequit, nisi suis navibus, extendendi ratione Franciae, ut justa reciprocitas constituatur.

De exportatione mercium e coloniis constitutum est, ut naves Francicae possint exportare e coloniis Britannicis (exceptis illis quae ad Societatem Indiae Orientalis pertinent,) omnes merces, quarum exportatio aliis navibus quam Britannicis fieri potest; et de his navibus et mercibus illis exportatis eadem portoria et vectigalia tantum exigi poterunt, atque a navibus Britannicis, tales merces exportantibus; fruuntur etiam iisdem privilegiis (*primes, remboursement de droits,*) atque naves Britannicae.

In omnibus coloniis Franciae vicissim eadem facultas conceditur exportationis, navibus Britannicis faciendae, earum mercium, quarum expor-

tatio aliis navibus quam Francicis fieri potest.

Ex pacto cum Sueciae et Norvegiae rege inito, (*) naves Britannicae possunt navigare e portubus M. Britanniae directe in omnes colonias Sueciae et Norvegiae extra Europam sitas, et illuc importare omnes merces, quas suae terrae suaeque industriae debent, et quarum importatio in illas colonias non est prohibita, quaeque admittuntur ex alia regione, quam ex ipsa Norvegia et Suecia. De his navibus et mercibus nulla majora portoria et vectigalia exigentur, quam quae exigentur de navibus Norvegiae et Sueciae ejusmodi merces importantibus, vel quae exigi solent de mercibus peregrinis, quarum importatio illas in colonias navibus Sueciae et Norvegiae permissa est.

Vicissim naves Sueciae et Norvegiae poterunt navigare e suis portubus in omnes colonias M. Britanniae, exceptis illis, quae ad Societatem Indiae Orientalis pertinent, et utentur juribus, quae concessis M. Britanniae a Suecia respondent.

De exportatione mercium e coloniis constitutum est: ut naves Britannicae possent exportare e coloniis Sueciae et Norvegiae, extra Europam sitis, omnes merces, quarum exportatio ex illis coloniis non est prohibita. Hae naves et merces subjectae tantum erunt iisdem portoriis vectigalibusque et fruentur iisdem privilegiis, ac

(*) MARTENS, *Suppl. au Rec.*, T. X, P. II, p. 915 sqq.

naves Sueciae et Norvegiae, ejusmodi merces exportantes. Vicissim in coloniis Britannicis, exceptis illis, quae pertinent ad Societatem Indiae Orientalis, idem concessum est navibus Sueciae et Norvegiae.

In commercio per naves Norvegiae et Sueciae factitando cum possessionibus M. Britanniae in India Orientali et illis, quae hodie a Societate Indiae Orientalis possidentur, M. Britanniae Rex illarum concedit regionum civibus eadem privilegia, quibus fruuntur vel fruuntur in posterum illae nationes, quae maximo favore utuntur.

In pacto cum Austria inito M. Britannia illi concedit, in commercio gerendo cum M. Britanniae possessionibus in India Orientali, vel illis, quae possidentur a Societate Indiae Orientalis, eadem privilegia quibus fruuntur, vel fruuntur in posterum ejus regionis incolae, cui plurimum favoris tribuitur. (*)

In ceteris pactis mercatoriis, quae M. Britannia iniit, veluti cum Borussia, Dania, et Rebuspublicis Hanseaticis nihil stipulata est de coloniarum commercio. Nimirum haec pacta inita sunt, antequam nova lex de coloniarum commercio promulgata erat.

(*) MARTENS, *Suppl. au Rec.*, T. XII, p. 404.

§ 4. *De lite inter Americanos et M. Britanniam super coloniarum Indiae Occidentalis commercio nondum terminatâ.*

Controversia de commercii cum coloniis Indiae Occidentalis libertate reciproca, ad quam componendam, ut dixi Cap. I, P. I, destinatae erant leges annorum 1822 et 1823, mox iterum erumpebat. Illis legibus concessum quidem erat, ut naves Americanae admitterentur in quosdam portus coloniarum M. Britanniae in India Occidentali et America Septentrionali; et vicissim Americani etiam suos portus navibus Britannicis, ex illis portubus venientibus, aperuerant. Sed conditiones et restrictiones reciprocae, quibus hoc commercium factitaretur, relictæ erant curæ posteriori. (*) Exinde vero ortæ sunt difficultates. Commercio ab Anglis et Americanis factitari coepto, plures leges ab utraque parte latae sunt, quæ illud ordinarent. Sed conditiones, quas Angli ponebant, Americanorum expectationi non respondebant. Eas querebantur neque satis late patere, nec æquales esse. Sic cum Anglis expostulabant, quod naves Americanae coactæ erant in portubus coloniarum M. Britanniae statim solvere portoria et vectigalia debita, cum navibus Anglicis in portubus Americanis concederetur tempus 6 vel 9 mensium. Praeterea, antequam iter suscipiebant, Ame-

(*) Vid. hujus Spec. p. 16.

ricani diserte declarare debebant, se naves suas redeuntes in certis et definitis portubus exonoraturos esse. Querebantur etiam de magnis illis oneribus, *colonial-fees* dictis, quibus naves suae subjectae erant. (*) Denique aegre ferebant magna vectigalia, quae exigebantur de nonnullis mercibus magni ponderis, prae illis, quae ab ejusmodi mercibus exigebantur, si importarentur e Canada, Nova-Scotia et Nova Brunsvicia; quibus fieret, ut in nundinis coloniarum cum illis aemulari non possent. (†)

Lis hac de re eo progressa est, ut Americani tandem et M. Britanniae commercium et navigationem inter Respublicas Unitas et colonias Anglicas, nova lege, magnis impedimentis et restrictionibus obnoxiam redderent. (§)

(*) Cf. quod de his oneribus dixit HUSKISSON: » Besides the vexation and liability to abuse, inseparable from the present system, I know that, in many instances, the fees alone, upon a ship and cargo, amount to much more than all the public duties collected upon the same.» (*Speeches*, vol. II. p. 353.)

(†) De Americanorum querelis vid. *Report in senate of the United States, from the committee of commerce*, etc., prolata d. 31 Martii 1826, in diario publico *the Courier*, d. 14 m. Nov. 1826. Vid. etiam *Report in senate of the United States* d. 22 Jan. 1827, in *the Courier* d. 1 m. Martii 1827, et *Correspondence relative to commercial intercourse between the United States of America and the British West India Colonies, from August 1826 to Januarij 1827*, ibid.

(§) Lex inscribitur: » *A bill to regulate the commer-*

Hac lege Americani cogere volebant M. Britanniam, ut admitteret in suas colonias Indiae Occidentalis naves et merces Americanas iisdem conditionibus, quibus naves Britannicae navigarent e Rebuspublicis Unitis in illas colonias; ut naves Americanae possent importare in has colonias e portubus Rerumpublicarum Unitarum omnes merces, quas etiam illuc navibus Britannicis importari liceret, et denique, ut in illis coloniis naves Americanae possent exportare in regionem quamcunque, M. Britanniae possessionibus exceptis, omnes merces, quas inde navibus Anglicis exportari liceret.

Si his conditionibus satisfaceret ante d. 30 m. Septembris 1827, Americani suos portus omnino aperirent commercio cum coloniis Anglicis, et tunc naves Britannicae in Rebuspublicis Unitis non aliis legibus obnoxiae essent, atque ipsae naves Americanae. (*)

» *cial intercourse between the United States and the colonies of Great Britain.* » Invenitur in diario publico *the Courier* d. 26 m. Februarii 1827.

(*) Vid. Legis laudatae Sectio V.

THESIS.

I.

Textus l. 95, § 3 ff. de solut. et liber: » *nam*
» *si reus duntaxat fuit obligatus, fidejus-*
» *sor liberabitur,* » non sanus videtur. Facimus
cum Cujacio, qui putat legendum: » *nam si reus*
» *NATURA duntaxat fuit obligatus, fidejussor*
» *NON liberabitur.* »

II.

Jure Romano si res per emphyteusin data dete-
rior fiat, dummodo ne ipsa rei penitus laedatur
substantia, vel res prorsus interierit, omne dam-
num ad emphyteuticarium pertinet, qui hanc ob
causam, nec remissionem nec diminutionem annui
canonis petere potest.

III.

Emphyteuta totum, quem in fundo emphyteuti-
co invenit, thesaurum acquirit.

THESES.

scriptoribus, qui de pactorum mercatoriorum vi
et utilitate dubitant.

XV.

Nulla modo commercium clandestinum melius
arceri potest, quam parvis vectigalibus. Ita op-
time etiam consulitur aerario publico.

XI.

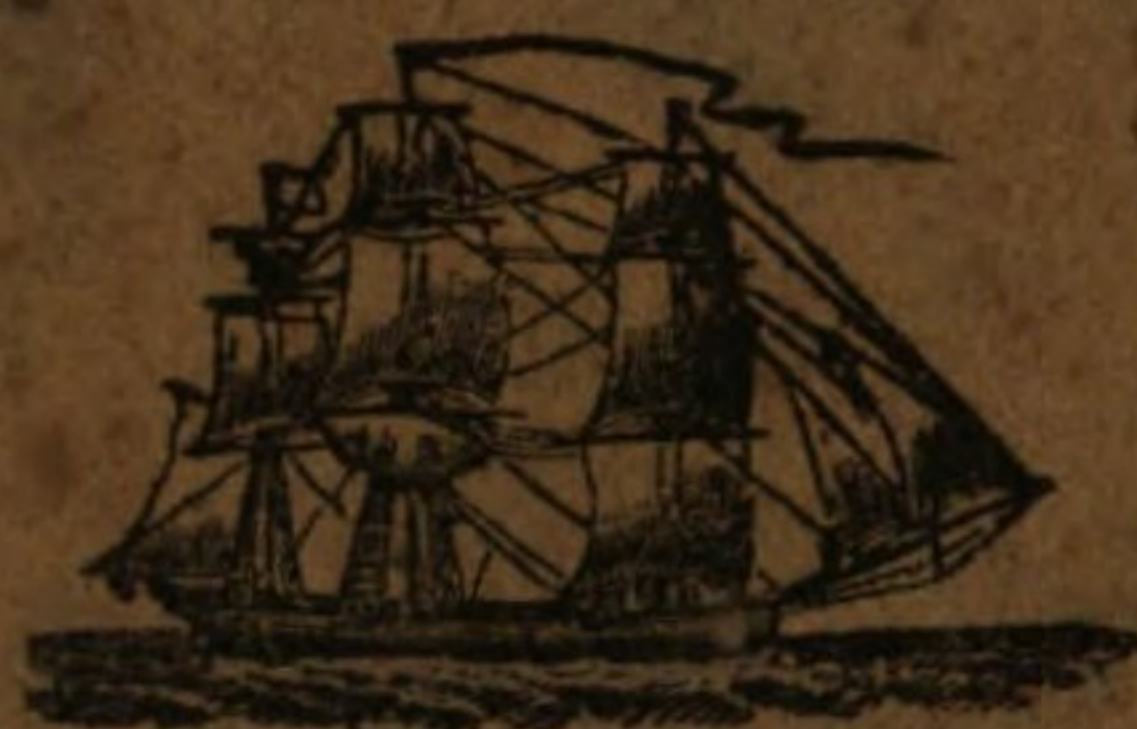
XII.

XIV.

XIII.

XIV.

Blussé, Pieter

Specimen historico-politicum continens historiam novarum legum, de
mercatus commercio externo et navigatione, ab anno 1822 in M. Britannia
latarum

Dordracum 1835

Merc. 26 mh

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10290476-1